

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 36 (1036) • Четвер, 23 лютого 1995 року • Ціна договірна

Місія МВФ завершила роботу в Києві і висуває умови

Підготовлений меморандум містить програму конкретних заходів уряду, ключовим моментом якої є реальний бюджет: його дефіцит не повинен перевищувати 5 відсотків. Постійний представник МВФ в Україні Алекс Сундаков

заявив, що в разі неповадження меморандуму в Кабінеті міністрів протягом 2 — 3 тижнів, виникне необхідність поновити роботу з підготовки програми і прогнозних показників, бо «економічна ситуація стане якісно іншою».

Під програму поглиблення економічних реформ Україна сподівається одержати кредит «Stand by», який надається різним країнам у розмірі від 68 до 102 відсотків від квоти. Квота України в МВФ стано-

вить 1,4 млрд.доларів. Але фінансова допомога України з боку МВФ в 1995 році може бути зменшена, якщо угода за кредитом «Stand by» не буде досягнута до кінця березня.

Профспілки коригують стратегію й тактику

Всеукраїнські збори голів профспілкових комітетів (як підкреслювали їх учасники, перші в умовах незалежності нашої держави) проводилися 21 лютого за рішенням президії Федерації профспілок України. Поки 400 представників з усіх галузей народного господарства і з усіх регіонів обговорювали роль та завдання професійних спілок в умовах реформування економіки. Голова ФПУ народний депутат України Олександр Стояк у доповіді визначив основні фактори, які зумовили необхідність проведення таких зборів. Це, зокрема, зміна соціально-політичного устрою, перехід до ринкової економіки, приватизації. За нових умов, підкреслювався у вступі, потребує відповідної корисної стратегії і тактики традиційних засобів інтересів трудящих — профспілок України.

(Закінчення на 2-й стор.).

ДОНБАС ГОТУЄТЬСЯ ДО СІВБИ

У ході поїздки на Донеччину перший заступник Голови ВР України Олександр Ткаченко після Східного відділу фірми «Аларм», що в Артемівську, побував у тутешньому райоші «Вуглепресський». Окрема робоча група делегати в Києва ознайомилися того ж дня із діяльністю сільськогосподарства Костянтинівського району.

Вчора гості відвідали Старобешівський район. У другий половини дня в Донецькій області Рада відбулося засідання й виконком, де розглядали питання підготовки до весняно-польових робіт, проект програми щодо виходу агрокомплексів із кризи на 1995—1998 роки, ад виконання розпорядження Кабінету міністрів про забезпечення всесення в експлуатації другої черги каналу «Дніпро» — Дніпрове тощо.

У роботі наразі взяли участь перший заступник Голови ВР України Олександр Ткаченко, представники Міністерства економічної інтеграції України, керівники агрокомплексів.

У номер!

жож обмін думками щодо шляхів врегулювання Придніпровського конфлікту.

Обличчям на схід

Президенти Росії Б. Єльцин і Білорусі О. Лукашенко підписали в Мінську Договір про дружбу, добросусідство і співробітництво та угоду про спільні зусилля щодо охорони державного кордону Білорусі і спільні міські дуси між двома державами. Була також економічна інтеграція цих двох сусідніх держав. У ході візиту Б. Єльцина до Мінська О. Лукашенко заявив в інтерв'ю радіостанції «Німецька хвиля»: Білорусь не прагне стати членом НАТО. «Ми маємо намір захищатися у сфері політичного впливу Росії».

PS.

Тож наша міна, хоча і за поганой гри, коштує чималих грошей, для одержання яких всі мають затагнути паски. Та чи не приплине пуп до спини? Чи не залишиться наша міна печальною на багато десятиліть?

Чечня: відлуння подій

Майже як у байці

Федеральні генерали настроєні по-бояво. Зокрема, міністр оборони РФ П. Грачев заявив, що ніхто не хоче «дизлокаційного» вирішення проблеми війни в Чечні. Існує точка зору висловив прем'єр-міністр Росії В. Чорномірдіт, наголосивши на необхідності «політичного розв'язання чеченського вузла». «Примирно» своїх підлеглих Б. Єльцин, підкреслюючи у зверненні до Федеральних зборів РФ, що «дудаєвська Чечня стоїть щодо ступеня злочинності в одному ряду з Мексиканським наркокартелем», тому, з одного боку, «слід дати рпуче», а з другого — випускати гуманні методи стабілізації обстановки. Поки керівні «лебідь, рак і щука» тягнуть російську політику в різні боки, у Чечні лється кров.

До уваги учасників розіграшу лотереї «Голос України-95!»
Список щасливчиків — призерів лотереї «Голос України-95» читайте на 11—12 стор.

Офіційно

ООН — 50

ООН і в майбутньому активно впливатиме на міжнародні події, виступаючи гармонізатором і спонсором у світі, що і робить цю організацію протягом усіх 50 років її існування. Це переконання висловила на прес-конференції, присвяченій 50-річчю Організації Об'єднаних Націй, міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко. Одна з засідниць ООН, Україна, досить активно брала участь у всіх сесіях Генеральної Асамблеї ООН, виступала з ініціативами, різного роду проєктами резолюцій.

З огляду на значальність ролі Організації Об'єднаних Націй у світових процесах, для піднесення історичного значення ООН для нашого народу, для зміцнення державності, незалежності в Україні створено організаційний комітет, розроблено програму відзначення цієї знаменної дати, поновимо Геннадій Удовенко. До складу комітету увійшли віцепрем'єр, народні депутати, діячі культури, науки.

В ІМ'Я МИРУ І БЕЗПЕКИ

Питання двосторонніх відносин та міжнародного співробітництва, налагодження взаємодії щодо підтримки глобального миру і європейської безпеки, предмет констатації, що їх провело у Мадриді українська делегація на чолі з першим заступником міністра закордонних справ України Борисом Тарасюком.

Відбувся рад зустрічей у Міністерстві закордонних справ Іспанії. Зокрема, державним секретарем іспанського зовнішньополітичного відомства у справах Європейського Союзу Карлосом Вестендорпом, під час якої обговорювалися питання співробітництва на двох краях і точки зору майбутнього голочування Іспанії у ЄС. Відбулися також зустрічі з міністром Іспанії Хуліаном Гарсія Баргасом. Мабуть, ще відбудуться переговори у Генеральних кортексах, в Іспанському інституті східноєвропейських досліджень, зустрічі з українською діаспорою.

У КАБІНЕТІ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

21 лютого під головуванням Прем'єр-міністра України Віталія Масюка відбулося засідання Президії Кабінету Міністрів.

Обговорено відповідальності до розгляду у Верховній Раді проєкт Закону про роботу уряду в 1994 році. З урахуванням виступів на засіданні та письмових зауважень членів Президії комітетом буде доопрацьовано і до кінця тижня подано Верховній Раді.

Присутству було представлено проєкт Концепції подолання політики в Україні.

Президія Кабінету Міністрів розглянула висновки ради міністрів щодо прийнятого Верховною Радою у першому читанні проєкту Закону України «Про право».

Схвалено і подано Верховній Раді проєкт Концепції створення та розвитку фондового ринку в економічному розвитку нашої держави.

Президія в основному погодилася з представленим їй проєктом Концепції розвитку житлово-комунального господарства України. Документ визначає основні напрями державної політики щодо подальшого розвитку важливої галузі, шляхи виходу її з кризового стану.

Розглянуто питання про невідкладні заходи щодо фінансово-кредитного забезпечення галузей паливно-енергетичного комплексу та розрахунків за енергоносіями у 1995 році. Підготовлений з цього питання проєкт рішення буде подано Верховній Раді.

Прес-служба Кабінету Міністрів України — Українформ.

У номер!

ДОЗВОЛИТЬ ПОГУЛЯТИ, ТА ЙІ ПРОТИЗАКОННО

Президент Республіки Хорватія Ю. Мешков підписав указ «Про День захиста Вітчизни», який постановив засідати в Республіці Хорватії 23 лютого цього — День захиста Вітчизни.

Як відомо, в Раді 23 лютого тепер має назву День захиста Вітчизни. В Україні встановлено День Збройних Сил України, який відзначається 6 трішні. Спостереження вказують, що ідея Мешкова є це одна протипотівна. Навіть кобачко промисловизацію причини відстання у неї без винятку сфера, а в Україні, мабуть, за останні роки окреслено конкретні заходи, прийнято документи, реалізації яких, на думку учасників сесії, має посприяти, передусім, припиненню складу виробництва і, подруге, поліпшенню соціального становища населення.

КОНКРЕТНІСТЬ ТЕЖ СЕСТРА ТАЛАНТУ

В Одесі відбулися сесії обласної Ради народних депутатів, яка розглядала питання про соціально-економічне становище регіону та основні напрями діяльності обласного комітету у випускному році. У доповіді голови Ради Руслана Бодасова, у вступних тезах, були кобачко промисловизацію причини відстання у неї без винятку сфера, а в Україні, мабуть, за останні роки окреслено конкретні заходи, прийнято документи, реалізації яких, на думку учасників сесії, має посприяти, передусім, припиненню складу виробництва і, подруге, поліпшенню соціального становища населення.

ПРОФЕСІЙЛКИ КОРИГУЮТЬ СТРАТЕГІЮ І ТАКТИКУ

ВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ ЗБОРІ ГОЛІВ ПРОФЕСІЙНО-ЗАХАРОВИХ ДІЛ ПРОФЕСІОНІВ І ЗАХАРОВИХ ІНТЕРЕСІВ

(Початок на 1-й стор.)

Майже всі промовили своїм мовленням, у висновках: необхідно надати реформам, що провадяться в наші держави, соціальній спрямованості, поклавши край бездіяльності і некомпетентності органів державного управління, приняття політики фінансової стабілізації шляхом загнущування палив у рибні кишки. Реформи мають провадитися виключно в інтересах людей, а не за їх рахунок. Тільки в такому разі професіонали, а вони авантажували себе серйозною силою, оскільки представляли інтереси понад 20 мільйонів трудящих України, гарантували підтримку нової соціальної політики.

Свою солідарність з висновками професіоналів, що мали жартувати з висновками у виступі на зборі за прошенні на них Голова Верховної Ради Олександр Мороз, Віт підкреслює, що позиція Верховної Ради, прийнявши її зборів частини, збігається з позицією професіоналів: бути олюднюваним, тісним співпрацювати на нинішній традиційній час здійснення реформ, «Ми всі за реформи», — вкінці знову виступив у режисерській не присутній у залі політичних опонентів Олександр Олександрович, — але реформи «здорові». На думку Голови Верховної Ради у виконавчій владі немає прогнозу наслідків реформаторських кроків, а без таких прогнозу неможливо малювати у загалі реформи навіть від опіки традиційних захисників трудового ладу.

Голова парламенту побирав ФПУ пошуку підтримку і співпрацю в усіх дитинях, що стосуються активізації їхньої діяльності. Тим більше, що прикладі такої співпраці з аме є проєкт Закону «Про оплату праці», розроблений робочою групою ФПУ і внесений у порядку законодавчої ініціативи депутатами від професіоналів, такі бую розглянуті — попри опір уряду — на пленарному засіданні парламенту.

Поводячись до неіснуючої структури у засобах масової інформації настільки не намагаються переконати, що прийняття цього варіанту Закону про оплату праці, який передбачає значного підвищення зарплати, посилення інфляції, викличе масове безробіття, є системою палини реальної зарплати плати, Олександр Олександрович закликав присутніх у залі, що гарантує прийняття цього Закону найближчим часом.

Голова Верховної Ради відповів на численні запитання професіоналів.

Учасники Всеукраїнських зборів, стурбовані попитом і діями уряду, що стимулює схвалення Закону «Про оплату праці», одностайно прийняли відповільну вимогу і передали її через свого посла внаслідок розриву президії Кабінету міністрів, засідання якого відбувалося паралельно із провадженням зборів. Пославши пітерських актрис під інфлю «оплату 20 мільйонів», Віталій відповільно висловив сумнів у правдивості такої кількості бажаних бути закритими самі ФПУ.

Голова Верховної Ради послабляв гнітне враження від Закону прем'єра обійняти сторони професійної групи в парламенті. Збори прийняли резолюцію: «За право гідно працювати і гідно жити» і надіслали голові Верховної Ради, Президентів, Прем'єр-міністра України.

Юлія КОХАНЕЦЬ

Фот. Олександр КИМЕНЬКА

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Відбулося розширене засідання Комісії з питань державного будівництва, в якій Раді і самоврядування, на якому було заслугоано інформацію робочої групи щодо перевірки формування органів влади у районах міста Львова.

Як повідомляв прес-служба Верховної Ради України, після всебічного обговорення депутати прийшли до висновку, що мають місце порушення чинного законодавства при формуванні місцевих органів влади в районах міста Львова. Зарезоновано Львівський міський Раді принести рішення Раді та її органів, що стосуються припинення діяльності районних Рад у місті, у відповідності з чинним законодавством та

розглянути питання про доцільність існування районного поділу у місті Львові.

Комісія також звернулася до Генеральної прокуратури України з проханням перевірити дотримання законодавства про місцеві Ради Львівського міського Радою та її органами щодо формування місцевих органів влади в районах міста Львова.

Члени Комісії розглянули й питання щодо порушення інформації про формування районної Раді міста Києва. В рішенні Комісії зазначено, що у ході загальних аудиторій і повторного голосування до аудиторій районної Ради обрано менше 3/4 депутатів від встановленої кількості депутатів.

тотських мандатів згідно із Законом про місцеві Ради. Новобрані Рада в такому складі є несправжньою. Тому підтримано пропозицію Комісії з питань правової політики і судово-правової реформи, що доцільність порушення перед Верховною Радою України відповідно до пункту 31 статті 97 Конституції України питання про скасування неправомірних рішень Подільської районної Ради м. Києва.

На засіданні Комісії розглянуто й питання, пов'язані з проєктом Концепції розвитку агропромислового комплексу України, фінансування державного бюджету України на 1995 рік, затрим про роботу Антимонопольного комітету України.

ОДИН БАСЕЙН НА 715 СІЛ, НЕ РАХУЮЧИ СТАВКІВ

МІНІСТЕРСТВО в справах молоді і спорту створене рішенням Верховної Ради України три з половиною роки тому. Жодне гуманітарне міністерство не може похвалитися такою продуктивністю у створенні законодавчих актів, як Міністерство молоді та спорту. Майже завершено формування державної інфраструктури в справах молоді. За два останні роки міністерство підтримало понад 100 молодіжних проєктів. Починаючи від Інституту молоді, директор театрального фестивалю «Мистецьке безмежжя» Сергій Прокісевич, доком у Мінмолоді працюють навіть актори, не з Мінкультури.

На огляд році прес-конференції, яка відбулася в міністерстві, міністру в справах молоді і спорту Валерію Борзову навіяв журналіст статистику: заохочу, зловити, пиячити і проблем. «Трутований ячичня результату наших діл є бую урядових структур це не бую», — зауважив він.

Встановлено добрі зв'язки з міністерствами зовнішніх справ України, чому посприяв й зустріч на рівні міністерств, що відбувся в Києві на зльнті Рад ЄС. Тричі

активне «проникнення» наших спортивних федераций у міжнародні організації. Міністерство фінансує цей процес. «Ми зайняли своє місце під сонцем», і з цього часу займаємо місце. Зокладно в тактиці і добути перемогу політики.

Сьогодні в Україні молодіжний довідок. Заночатовано над розвиток, спрямований на соціальну адаптацію молоді, в тому числі й доки підтримку молодіжних підприємств. Усіх стави-

стину не введеши, вона була розділом університету, але складемо, що двома постановами уряду визначено 40 баз олімпійського спорту, з яких треба зважити деталі, і поки що це вліється в роботу. Відбулося 11 об'єктів і три, проєктується створення заміщення критичної спортивної ари в Києві постоїть понад 500 мільярдів карбованців.

Пав Борзов повідомив, що визначено 22 пріоритетних ви-

діальностей у спорті.

Юлія КОХАНЕЦЬ

Таким внаваж себе і Вітько. Він закінчував училище, коли фашисти навали на нашу країну. Думав про те, що відразу, тільки лишень одиєї хвилини, поперитися просто на фронт, а там туди показати, на що здатен. У перші дні війни не лише він — всі курсанти поринали на фронт. У гітлерівців було мотузика аніма. Про жорстокі поїзирні бої, про безприкідливі подвиги наших льотчиків подолано розповідлю Совінформбюро. Увесь народ з благоговінням вимовляв ім'я Віктора Талала-

бойовими нагородами, а його командир уже в жовтні 1941 року одержав звання Героя Радянського Союзу. Та ще після війни отримав ще кілька медалей по тому, як здійснивши зухвалий прорив у небо Берліна. Газети усього світу писали тоді про перший масований наліт радянської авіації на гітлерівську столицю. Деякі величкі вогниці пожежі у самому літні фашистів нагадали їм про неминучу відплату. А нещодавно ім'я Указ Президія Верховної Ради СРСР про присвоєння Віктору першого нальоту на Берлін Олександрів Гітловичу Молодшому звання Героя Радянського Союзу відруче.

Віктор Мартиненко захоплювався своїм земляком і промовчав свою долю, полюбляв у душі командирів, на довідку, не розумів його штурманського порива. Фронт гримів під Москвою, на Дніпрі, а Вітько віддали служили у глибокій війні — на Далекий Схід. Репортер за репортером писав він зі своїми друзями Василем Носковим та Олександром Стороуком — благаи, доводили, вимагали, щоб їх відірвали на передній фронт, туди, де падав кожний великий битви. І поразу їм повертали ці рапорти з короткою, але категоричною резолюцією командира частини: «Видюмчиги!»

У них не вкладалося у голову: чому? Адже Батьківщина в такій небезпеці!

О ні! порі країни дивився про не одне ім'я, яке залучало нерівно з терпиміями. Це був простий колгоспник Сергій Голотавий. За особисті заповідання він він куни бойовий літак і подарував його воїнам. Усі газети надрукували подяку патріоту від самого Сталіна. Рух за надання особисті подяки фронту наліг відтак масового характеру. Завдання поклали на те, що і в Дніпрі люди нічого не пошкодували для перемоги. Два бойових танки приїхав на своїм гроні й передав Червоної Армії старий північник з села Тельменюково Герой Хаджикімов. На два танки віддав свої заповідання мійстер заводу «Азовсталь» Ілля Мартиненко. У обидвох містах і селах трудящі разом брали участь на створення ескадрильї літаків «Помста Донбасу». В селі Новопавлівці колгоспники всією артілю купили танк Т-34, посадили в нього троєх краївців: Івана Стасюка, — рідних братів Каленюка та Пилипа Зозуля і їх одоорного брата Дмитра Бойків в наказали їм помститися ворогу за його злочини на донецькій землі.

Якось, коли троє друзів на Далекому Сході читали такі повідомлення, їм і прийшла думка:

А якщо і ми купимо літак й попросимо, щоб на нього поїхали?

Підрахували свої заповідання. Виявилось замало. Попросили допомоги у товаришів, знайомих. Нашли брід на найдешевшу машину, що в народі ласкаво називали «кукурудзяк». Все ж наклали: нашіли листи прямо до Москви на ім'я Верховного...

І як же зрадили, коли незаборою до їх честини прийшла у відповідь телеграма: «Видати їм. Тоскову, Мартиненку і Стороуку у власність новий літак».

Так почалося їхнє життя. Віктор Мартиненко з двома друзями швидко вернулися на фронт. Якій не на такому могутньому бомбардувальнику далекої дії, як його звітний земляк Олександр Молодчий, але він також тепер літав ночами до стану ворога, кидав на його голови бомби й міни. І про те бойовий екіпаж писали різні газети. Особливо після 23 квітня 1944 року, коли Мартиненко і Носков в нічній тапії поземним льотом несподівано з'явилися на мисі Херсонес поблизу Севастополя і спалили фашистський аеродром. До самого світанку високо в небі займалися над Херсонесом. Херсонес горів ворогом літаків, злітали в небо кади з паливом. А голосне — ворог перед ним наступом позував великою повтірною бізю.

З кримського нальоту екіпаж перекинули до Білорусії за зв'язку з партизанами. Це було воїни з терпиміями, з математичними завданнями. Літали до партизанських районів почергою, доставляли на народним месником зброю, небу, медикаменти, зортовим рейсами вивозили на «вслуху склади» порохів, в нерідко «дефектний» вантаж — познонені фашистські об'єкти, вивозили на фронт.

Потім воювали в Польщі, в Німеччині. До самого Дня Перемоги були нерозлучні разом троє друзів на своїй маленькій крильйатій машині. Кожний з них до кінця війни мав у послужковому списку по 1018 бойових вильотів. Батьківщина відзначила подвиги кожного багатам орденами та медалями.

Коли гітлерівська Німеччина капітулювала, екіпаж у повному складі демобілізувався, пішов у запас. Віктор Мартиненко повернувся до рідного Верхнього Нагольничка, звинс, набув нову професію, став юристом. А в аніматорстві, де він раніше служив, щоб зберігати свій ранішій реліквія — добре пошкрябаний фашистськими кулями старенький літак-«кукурудзяк» з налісом на фюзеляжі: «Особиста власність льотчиків нічної авіації В. О. Мартиненка, В. Я. Носкова, А. С. Стороука».

Володимир ЧЕРКАС.

Особиста власність

Мрія стати військовим льотчиком наважалося у Вітьку Мартиненка ще з дитинства. Як, може, навіть, тому, що якось побачив кінокартину «Пітний океан» і довго по тому все мавне блякливо цеба, стрімким розбігом великих кораблів, що виршувало до високости, бажаням і самому отримати крила, почувати себе господарем надолонкою пітної океану.

Але, щоб за кілька років до війни. На той час з багетових містак України діяли аероклуби, куди з превеликою охотою тягнулася молодь. Та й військово-повітряне училище було розташоване поблизу від рідного Верхнього Нагольничка в Луганську. З його стін виходили лейтенанти з блискотками пелетинами на гимнастерках, такі соколи, що кожен внаваж себе рівнєсому самому Чкалову.

ма, що першим застосував повітряний таран. А потім пішов добра слава і про Вітькового земляка, дивацького дивацького хлопчини з Луганська Олександра Молодшого.

Олександр — майже Вітькою одноклассником. У тридцять п'яти років закінчив школу військових пілотів, став літати на швидкісних бомбардувальниках далекі дії. У сорок перемою, коли гітлерівські ораи рушили на схід, його екіпаж уже внаваж за одного з краївців у своєму радянському повітряному флоті. Щодня він піднімався туди в небо і, долаючи вогні перелону, бомбував глибокі військові бази фашистів у Калінінграді та інших містах Східної Прусії. Траплялося частенько, що повертався додому, як сніжано в пісні, «на вестном» слово і на одном крилє». За ці подвиги екіпаж було вшановано високими

До 50-річчя Перемоги над фашизмом

Ради і молодь

СВІДЧИТЬ статистика, половина молодих людей Рівненщини не працює. Точніше, як сказали б колись, не зайнята суспільно корисною працею. Тобто працює, левова частка результатів якої приналежності державі. Чим же зайняті рівненські юнаки і юнки у великій їй неробства час? Хто і в якуму дусі виховує їх, коли немає ні «близького перста», ні кімнат і клубів міжнародної дружби, ні тобї розгляду персональних сирів на комсомольських зборах? На ці запитання я напросив дії новітні заступники голови Рівненської обласної Ради Івана КУЗМІЮКА.

— Де ними більшість молодих людей, — говорить він, — зрозуміло, напевне, кожному — на базарі. І, як окресити цей явище трудової діяльності в народі, «купи-продай». Серед цих так званих бізнесменів чимало, а може, й більшість таких, для кого торгівля є не покликанням, а засобом для виживання. Ось дивитися: половина випуск-

ків рівненських підприємств та інститутів культури, отримавши диплом, опиняється у стані «вільного полоту» — тобто без направлення на роботу. Майже те ж саме — і з випускниками академії інженерів водного господарства. Останніх, можливо, запросили б на працю до інших регіонів України, але майже завжди справа впирається у неможливість знайти місце молодого спеціаліста житлом. Отож беруть хлопців з дітьми та на кор «кравчуку» — і на поїзд. До Білорусії. Приблизно, Росії, а то й далекі Туреччини чи Кітаю, потім — під стаціон на асфальт...

Звичайно, в області намагалися не залишати молодь віч-на-віч з її проблемами. Служби, як скажімо, управління з праці і соціальних питань чи управління у справах молоді, які допомагають юнакам і дівчатам якось адаптуватися свого життя. І тут найперше потрібно сказати про перекаліфікацію спеціалістів, на яких, так би мовити, немає попити. Найістотніші з них розвиваються комерційні структури, а їм, відомо, потрібні не бібліотекарі чи філологи. Тому і перекаліфікуються вчителі і культпрацівники на бухгалтерів або економістів, менеджерів. Не всі, звісно, лише якась частина, та все ж...

Крім цього, в обласній Раді прийнято розпорядження про сприяння молодіжному підприємству.

Сприяння, мається на увазі, у фінансовій, матеріальній, адміністративній, сплаті податків тощо. Щодо цього поспішно дають справи у Радивилівському районі — молоді підприємці майже добру підтримку від місцевої влади.

Резервування робочих місць — теж одна із складових розв'язання проблем працевлаштування молодих. Скажімо, літній і молодішій підростаючій молоді в області було зарезервовано майже 4 000 робочих місць для юнаків і юнок віком до 21 року...

Іване Степановичу, як ви випускники шкіл, профтехучилищ?

— Це також головний біль. Якщо, скажімо, випускників дев'ятих класів можна «опити» за допомогою позачасним — цього року їх набрано до десятків класів майже 90 відсотків, то з випускниками одинадцятих класів справи трохи гірші. Цього року працевлаштувано їх десь у межах 80 відсотків. Отримали робочі місця понад 70 відсотків випускників профтехучилищ. Решта — або на ба-

зарі, або в очікуванні, коли з'являтимуться нові робочі місця. Обласній службі зайнятості, одне слово, є широке поле діяльності — орієнтувати, навчати і перенавчати... Змінюється система економічних відносин, змінюються форми зайнятості, це вимагає, у першу чергу, відповідної психологічної готовності, якої здебільше немає. Шлях від «принудило» до творчої діяльності праці нелегкий. І певні жерства на цьому неминучі — багатьом доведеться спізнати і безробіття, і матеріальну скруту, і духовну татож...

— Отже, Іване Степановичу, є нагальна потреба у вихованні молоді, тілків, мабуть, не такую, як було за радянської часів? Змогли б вчителька одного разу сказати, що яма, перш за все молодим, потрібно читати... на українській.

— Безперечно. Потрібно формувати (або виправити) свідомість і душі людей. Треба вчити людей жити за законами людяності, а не «калосовор» суспільства. І це полягає в роботі насаждати шкоду, техніку, профтехучилища, вузи. Справу національно-патріотичного виховання потрібно піднімати на найви-

щий рівень, бо лише високості патріотизму можуть утвердити свою незалежну державу.

Чи робиться щось у цьому напрямі в нашій області. Безумовно, і немало. В області є багато молодіжних організацій, де намагаються, як казали б, виховувати на українській. Ось, скажімо, така. Обласний відділ народної освіти ухвалив: поєднати у школах національно-патріотичне виховання з прищепленням християнської моралі. Основа такого виховання визначається формулою «Бог і Україна». Що це означає — розуміють небагато, не потрібно. В області діють Клуб української елітарної молоді, дитяче козацько-товариство, Спілка піонерів Рівненщини... Я вже не кажу про такі впливові національні чинники, як «Прогрест» Союзу українців, «Водницька школа». Центр патріотично-військового виховання.

Духовне відношення нашої країни до війни, до результатів цієї роботи, певен, не згабаряться. Шляху назад, у неволю, нам немає. Треба твердо йти вперед...

Записав Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Олександра БОЙКО.

**У боротьбі за державну владу
не забуваймо про місцеве
самоврядування**

23 лютого 1995 року. № 36 (1036)

Олександр НІДЗИВ,
народний депутат України
від Бариського виборчого
округу № 214.

Про органи і служби у справах неповнолітніх та спеціальні установи для неповнолітніх

Кримінальна міліція у справах неповнолітніх виконує й інші обов'язки та має інші права, (Закінчення на 8-й стор.).

аннявляти дорослих осіб, як втягають неповнолітніх у злочинні діяльність, заохочують

омітет і служби у справах
аналітичних мають право:
онімати з питань, віднесе-

Рад народних депутатів пр-
тичну і методичну допомо-
узагальнюють і поширюють
злитивний досвід роботи.

анаявляти дорослих о
втягують неповнолітніх
чинну діяльність, прос

Кримінальна мі.
вах неповнолітніх
ші обов'язки та ма
(Закінчення на 1

ліція у спра-
вконує й ін-
ше інші права,
8-й стор.).

Президент України
Л.КУЧМА
м.Київ, 24 січня 1995 року.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ Про стан підготовки та створення сприятливих економічних умов для проведення весняно-польових робіт у 1995 році

Верховна Рада України відіміла, що Кабінетом Міністрів України, радям міністерств і відомств не вжито своєчасно діючих заходів по підготовці та створенню сприятливих економічних умов для проведення весняно-польових робіт у 1995 році.

Через відсутність механізму забезпечення платіжності с/п і індексованої продукції, яка реалізована державою в 1994 році, надзвичайно великі фінансово-кредитні та податкові систем перешкоди на кількість господарств і підприємств агропромислового комплексу опинилися в критичному фінансовому становищі, що призвело до неспроможності придбання ними необхідних матеріально-технічних і енергетичних ресурсів.

Урядом і Національним банком України до цього часу не прийнято рішення валютного забезпечення придбання паливно-мастильних матеріалів, насіння, мінеральних добрив, хімічних засобів захисту рослин для своєчасного проведення весняно-польових робіт, обсяг яких в порівнянні з прогнозованим покращився збільшився на 4,7 мільярда, або майже на третину.

Виснаслідком цього під загрозю арівну поставлено виробництво 40 млн. тонн зерна, 35 млн. тонн кукурудзи, 2,5 мільярда тонн насіння олійних культур та створення необхідної кормової бази для тваринництва.

Верховна Рада України постановила: **Роботу Кабінету Міністрів України** щодо підготовки та створення сприятливих економічних умов для проведення весняно-польових робіт у 1995 році визнати недостатньою.

Підтримати пропозиції Кабінету Міністрів України:

до надходження коштів від реалізації продукції, надержаної загоспозакупівки і переробники підприємствами за державним контрактом 1994 року, надати відкритого позичку в 1995 році сільськогосподарським товариствам для проведення компенсації втрат, зумовлених інфляцією, та забезпечити цілове спрямування зазначених позичкових коштів на спеціальні рахунки товариств і підприємств з метою фінансування весняно-польових робіт;

установити, що повернення бюджетної позички здійснюється за рахунок коштів, що надходять до спеціальних рахунків від дозвінних замішків зерна, насіння олійних культур, кукурудзи у міру їх реалізації загоспозакупівки, переробники підприємствами і організаціями;

урядівним чином ввести в дію Порядком повернення бюджетної позички одержувачів під державний контракт на сільськогосподарську продукцію у 1994 році;

установити, що закупівка сільськогосподарської продукції в розмірі понад 10 мільйонів доларів для державних потреб, а також Державного резервного і єдиного наслідного фондів, племенної продукції здійснюється за рахунок загоспозакупівки Державного бюджету України на 1995 рік, відрахунок коштів, що надходять у рахунок погашення бюджетної позички, одержувачів під державний контракт на сільськогосподарську продукцію у 1994 році. Призначення закупівки здійснюється на умовах фаворитного (ф'ючерського) фінансування а частково авансовою оплатою, але не більше 50 % їх біржової ціни;

провести до 1 квітня 1995 року комплексну фактичний втрат сільськогосподарських товариств і підприємств на будівництво у 1994 році об'єктів соціальної сфери;

установити поставки господарствам в рахунок авансу на сільськогосподарську продукцію в лотому—звітні 1995 року паливно-мастильних матеріалів, мінеральних добрив, пестицидів, засобів захисту рослин та інших сільськогосподарських засобів, що надходять до товариств і підприємств агропромислового комплексу за поставками банків;

забезпечити безперервне постачання підприємств—виробників мінеральних добрив, пестицидів, засобів захисту рослин та інших сільськогосподарських засобів, що надходять до товариств і підприємств агропромислового комплексу за поставками банків;

забезпечити безперервне постачання підприємств—виробників мінеральних добрив, пестицидів, засобів захисту рослин та інших сільськогосподарських засобів, що надходять до товариств і підприємств агропромислового комплексу за поставками банків;

установити, що підприємства оптової та роздрівної торгівлі, незалежно від форм власності, не викручують від реалізації сільськогосподарської продукції та продовольства, придбаних у товаро-

виробників агропромислового комплексу України, за викраденням торговельної нації, не планів наступного дня на перекручуванні на рахунки поставальників цієї продукції.

8. Національному банку України, комерційним банкам України:

відкрити кредитну лінію для сільськогосподарських товариств і підприємств для покриття сезонного розриву у витратах на виробництво та надходження виручки від реалізації продукції, робіт і послуг від заставу продукції майбутнього промислового, першу чергу для регіонів поліської і гірської зоми;

пролонгувати погашення заборгованості по кредитах, наданих сільськогосподарським товариствам і підприємствам переробної промисловості у вигляді утрат власності, підприємствам, які забезпечували товариств і підприємств нафтопродуктами, заліснені частини і ресурсами від державний контракт, за станом на 1 січня 1995 року на 5 років з погіршенням їх рівним частками, починаючи з 1 вересня 1995 року зі срібною 1% і користуватися в розмірі 10 відсотків річних, виключаючи маржу;

не застосовувати штрафні санкції до комерційних банків по прострочених і пролонгованих кредитах, наданих сільськогосподарським товариствам і підприємствам;

маржах і не сплачувати з 1 січня 1995 року процентів за користування строковими позичками і пільговими кредитами, а також різниці в процентних ставках по пільгових кредитах, наданих сільськогосподарським товариствам і підприємствам переробної промисловості, не підлягають ліквідації і відносяться за рахунок зменшення платежів в бюджет комерційних банків.

4. Зайняти для сплати митних зборів матеріально-технічні ресурси критичного імпорту (сільськогосподарська техніка і запасні частини до неї, валютні автомобілі і запасні частини до них, обладнання і запасні частини до нього для харчових і переробних підприємств, паливно-мастильні матеріали, засоби захисту рослин, інвентар сільськогосподарських товариств і підприємств, зерно, бобриня, засоби захисту рослин і тварин, племенна худоба, генетичний матеріал для тварин), які завоюються безопередливо сільськогосподарським товариствам і підприємствам.

5. Організувати Закоку України «Про податок на додану вартість», установити, що підприємства—виробники сільськогосподарської продукції мають право на відшкодування з Державного бюджету України суми перевищення сільськогосподарської продукції, що надходять до підприємств і товариств і підприємств, наданих їм податковими підприємствами на додану вартість у складі ціни реалізації сільськогосподарської продукції. Зазначене відшкодування здійснюється за результатами календарного місяця протягом 20 календарних днів.

6. З метою проведення експорту, в тому числі бартерних товариств і підприємств операцій, дозволити переробку заліснених сировини в господарствах на спит на дванадцятих умовах. При реалізації спити і продукції його переробки збільшити сільськогосподарським товариствам і підприємствам від сплати акцизного збору при умові придбання матеріально-технічних ресурсів критичного імпорту.

7. Сільськогосподарська продукція та продукція її переробки, які надходять до аукціонів (торгів) за спотівими і ф'ючерними контрактами для реалізації на експорт, продляється разом з квотами і ліцензіями.

Кожна контрактна привілеїюється до рестрації і переробки, які надходять до аукціонів (торгів) за спотівими і ф'ючерними контрактами для реалізації на експорт, продляється разом з квотами і ліцензіями.

8. Кабінету Міністрів України, Раді Міністрів Автономної Республіки Крим, місцевим Радам народних депутатів:

організувати з боку промислових підприємств і економічно мілких господарств допомогу сільськогосподарським товариствам і підприємствам матеріально-технічними ресурсами та проведенням весняно-польових робіт;

забезпечити підприємствам, товариствам і підприємствам, які надходять до аукціонів (торгів) за спотівими і ф'ючерними контрактами для реалізації на експорт, продляється разом з квотами і ліцензіями.

9. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Першого заступника Голови Верховної Ради України Ткаченка О.М.

Голова Верховної Ради України
О.МОРОЗ.

М.Київ, 14 лютого 1995 року.

Кому живеться весело, привільно в Україні?

МАТЕРІАЛЬНИЙ добробут населення залежить від його грошових доходів. Номінальні грошові доходи населення України у грудні 1994 р. порівняно з груднем 1993 р. збільшилися в 4,8 рази і досягли 9,4 тис.грн.крб. Величчю реальних грошових доходів азамчан і збільшилися в 4,8 рази. Ціни на споживчі товари і послуги торк зросли в 5 разів. Ціни на продукти харчові в грудні проти вересня — підвищилися в 3,1 рази. Більш за все подорожчали молочні продукти (в 4,4 рази), м'ясо і жири (в 4,1 рази), крупи (в 3,7 рази).

У розрахунок на душу населення грошові доходи в грудні 1994 р. склали 1 млн. 812 тис.грн.крб. Само по собі це також ні про що не говорить. Грошові доходи на душу населення досить порівнянимо з прожитковими потребами (межею малооблагодженості). Офіційний індекс малооблагодженості за 1.01.1995 р. становить 1,1 млн.грн.крб. Реально межа малооблагодженості складала 2 млн.грн.крб. і перевищувала цей рубіж. Про це свідчить вартість споживчого кошика. Вартість кошика за 22 основних продуктів харчових і побутових на 4 січня 1995 р. в середньому по Україні в розрахунок на душу населення 2 млн.183 тис.грн.крб. Осьже, на початок січня цього року середній український громадянин мав в середньому 371 тис.грн.крб. для придбання споживчого кошика, не кажучи вже про непередбачувані витрати (підприємство, лікарня, освіта, лікування, заощадження і т.д.).

Вартість кошика в Україні в середньому становить 371 тис.грн.крб. для придбання споживчого кошика, не кажучи вже про непередбачувані витрати (підприємство, лікарня, освіта, лікування, заощадження і т.д.). Вартість кошика в Україні в середньому становить 371 тис.грн.крб. для придбання споживчого кошика, не кажучи вже про непередбачувані витрати (підприємство, лікарня, освіта, лікування, заощадження і т.д.). Вартість кошика в Україні в середньому становить 371 тис.грн.крб. для придбання споживчого кошика, не кажучи вже про непередбачувані витрати (підприємство, лікарня, освіта, лікування, заощадження і т.д.).

Вартість кошика в Україні в середньому становить 371 тис.грн.крб. для придбання споживчого кошика, не кажучи вже про непередбачувані витрати (підприємство, лікарня, освіта, лікування, заощадження і т.д.). Вартість кошика в Україні в середньому становить 371 тис.грн.крб. для придбання споживчого кошика, не кажучи вже про непередбачувані витрати (підприємство, лікарня, освіта, лікування, заощадження і т.д.).

Ще про середні величини, що характеризують стан матеріального добробуту населення України. Середня зарплата в Україні в грудні 1994 р. 3 тис.312 тис.грн.крб. (приблизно 25 доларів США). Недоволя поєднанню зарплати до пенсії становить 7 тис. 400 грн (при середній зарплаті працівника в Україні 3 тис.312 тис.грн.крб.). Зарплата була в Україні в 3 рази менше, ніж в Росії, і в 2 рази менше, ніж в Азії (в Австралії країні Європи).

Тут я хочу зазначити, що Україна не об'єднується статистично, і, отже, не об'єднується економічно. Складові елементи «типової» економіки такі: криміналізм, приватизація, виліски спекулятивних операцій, перетворення в банківську систему, кредити (на різницю між фіскальним і ринковим курсом, а також на перевищення пільгових кредитів надбати астрономічними), неадекватна підтримка підприємств, приховані від податків доходи, крадіжки, рекет, хабарництво, корупція і мафіозна діяльність.

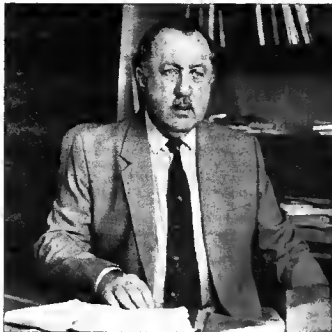
Відповідь на запитання, чи живеться в Україні статистично, зазначити, що, на жаль, ні. Україна, живучи тут, що з'являються бідні люди, — нормально й добре. Але, перше, за рахунок того вони бідні (в серед них не тільки протиліжності бізнесменів та банкірів, але й мистрин «типової» економіки); по-друге, біда в тому, що бідняків багато, а бідні бідніші. Між багатими і бідними утворилися провали, що не заповнені середнім класом, а це небезпечно і з економічної, і з соціальної, і з політичної точки зору. Проте, за останні кілька років нічого не зроблено для формування середнього класу — основи стабільності, демократії та прогресу.

Важко шукати шляхи до повної стабільності. Сьогоднішні економічні товари та послуги характеризуються, з одного боку, споживчим споживанням, а з другого — падінням вартості. Вартість грошей в грудні 1993 року зменшилася на 26,7 %, в 1993 р. — на 15 %, в 1992 р. — на 9,4 %. Падіння вартості грошей багато в чому обумовлено інфляційними рисками зривати це замкнуте коло можна тільки стимулюванням попиту і стимулюванням виробництва (пропозиції).

Важко шукати шляхи до повної стабільності. Сьогоднішні економічні товари та послуги характеризуються, з одного боку, споживчим споживанням, а з другого — падінням вартості. Вартість грошей в грудні 1993 року зменшилася на 26,7 %, в 1993 р. — на 15 %, в 1992 р. — на 9,4 %. Падіння вартості грошей багато в чому обумовлено інфляційними рисками зривати це замкнуте коло можна тільки стимулюванням попиту і стимулюванням виробництва (пропозиції).

Голова Верховної Ради України
О.МОРОЗ.

М.Київ, 14 лютого 1995 року.

Не гасне племін «Ватри»

Мало того, протягом двох останніх років тернопільські світлотехніки збільшили виробництво товарів народного споживання майже на 10 відсотків

ГАРЯЧУ дискусію у кабінеті президента світлотехнічної компанії «Ватра» ратного перелому голос секретарки: — Телефонуйте із Лондоном!

Невідомий для президента «Ватри» Романа Ярмучка англійський бізнесмен з російським прикметним Нікітіні, з усього видно, був добре обізнаний зі справами у Тернополі. Він запропонував нікому приймати, надіти децю інтригуючі речі. Однак ці замальовки проігнорував не потребували осмислення. Та й жовна ділової людини, яка себе поважає, у такій ситуації відразу не скаже нічого. Недарма ж мовлено: не спітавши броду, не лізь у боду.

Ще тримаючи руку на телефонній трубці, Роман Ярмучка напружував пам'ять, яка, здається, його ніколи не підводила. Ні, все ж таки про Нікітіні він нічого не чув від час відвідань до туманного Альбїону. Ні доброго, ні поганого. Та й не зустрічався з ним. Але у ділової свідки бей же знають, як то кажуть, тримати ніс по бітру.

Задає, як тільки-но патріоті обережно почав намацувати вхід зі своєю продукцією на світовий ринок, а висидівши японці виявили бажання закупити в Тернополі перспективну технологію виготовлення унікальних світлодіодів. Значить, знаєш, з ким мають справу. Бо коби в мішку там, у капіталістичному світі, ніхто не купить. Згодом принаймні бізнесмени із Сінгапуру. Ім сподобалися тернопільські проєкти.

Треба сказати, що заводський гімн надувалися на «Ватру» один за одним. Пригадуєш, змолви, припомишу. Але щоб купувати цілий партия — не поспішай. Бо шоби нерозуміти зацікавлені — і єхано! — партнерів тою тою продукцією, те за час одних відліків не зробить. Не так то легко потрапити на усталений капіталістичний ринок.

І тільки торік ватріці, можна сказати, остаточно провалили на світовий ринок тепер тернопільці збувають понад 70 відсотків власної продукції. З майже 20-ти країн, куди поступають світлотехніки з тернопільського марку, основними партнерами виступають Німеччина, Італія, Угорщина, Росія... До речі, з останньої підставляють, як і раніше, отримувати десятки тисяч тонн міді й напарня на переработку економічної зважки.

Двома міжнародними престижними нагородами відзначена торік праця ватріці: почесним знаком Американського фонду розвитку сільських країн «Золотий глобус» й Інтернаціональним призом Міжнародної організації лідерів торгівлі за найкращу торгову марку в 1994 році. Так обійшло творчі зусилля тернопільських світлотехніків передусім за вклад у розвиток індустрії України та інтеграцію у світову економіку.

— А загальні витрати українському підприємству на світовий ринок неймовірно важко, — говорить Роман Ярмучка. — Адже ідеально має бути якість продукції, до чого на сьогоднішній день не приймає. Та й цього недостатньо. Невідмінна умова ділового стилю — задоволення партнерами — педантична точність поставок. Досить

одного зриву — і я вгаму вже ніхто не матиме діла. А що це значить за наших трудючих із транспортом, паливом — сам розумієте. Ні, я не жалюся, бо мудро нашим народом сказано: «Не дуж — не берися за губи».

Та хіба тільки паливо! А неспомини, майже задирицькі ціни на енергоносії, матеріали й комплектуючі, а руїни для економіки податки. Та навіть за цієї умови, коли лінійні споживачі електроенергії зменшили до 65 відсотків від потреб, «Ватра» протягом двох останніх років зменшила затрати обсяги виробництва лише на 5,9 відсотка. І водночас наростила випуск товарів народного споживання майже на 10 відсотків. Зростає і продуктивність праці.

Місцеві світлотехніки вірять у скороминувальнішій економічній кризі, тому не опускають руки, не панікують. Що треба зробити для того, щоби ми наразі почали світло в кінці тунелю? На думку Романа Ярмучка, починаючи треба з реалізації двох проєктів: ітін: на державному рівні, з допомогою якого пакує законів, створити сприятливі умови для товарообігу, зократи кожного до продуктивної праці і прискорити приватизаційні процеси — як відправку точку раціонального господарювання.

Нинішній «мозовий центр» «Ватри», — десять керівників і спеціалістів, які мають за плечима солідну фактуру підготовки у Німеччині, а також менше десяти. Саме з їх активною участю розробляла внутрішню концепцію виходу підприємства з кризової ситуації, а також комплексні системи соціального захисту — так звана «Програма 100», кожен з пунктів якої спрямований на те, щоби стимулювати ватріці до високопродуктивної праці, всьляко підтримувати малооплачених категорій заводчан.

Успешеність у тому, що «Ватра» успішно подолала рифи передзвітного періоду і з відчуженим втілом уїдає в руки домінує правлясько-виконавська модель компанії. По суті, колишній скромний завод «Електротехніки» виріс у неординарну виробничу структуру, аналогічну до якої непрості знайти в світовій практиці. До такої несподіваної думки доводилися лише ознайомлен-

ня з діяльністю світових лідерів з виробництва сучасної світлотехніки, зокрема з німецькими «Дунгелберге» і «Хуппелдтом», японською «Маусуто електрик веркс» і бельгійським «Шредером».

Унікальність ватріцької форуми подляє і в тому, що тут діє доволі вишуканий, переконливий, а сказав би принциповий добір колективів, які необхідні компанії як для нормального науково-виробничого ритму, так і для культурно-духовного розвитку. Сьогоднішня «Ватра» — це десять заводів та аналогічних їй структур, шість спільних та малих підприємств з провідними німецькими, італійськими, угорськими, російськими та іншими фірмами, два інститути національного розвитку.

Своєю працею у гостроконфліктній боротьбі з провідними конкурентами світу «Ватра» виборла почесне право на виробничу продукцію для освітлення московської олімпіади. Сьогодні з конвеєрів компанії сходять 70 різноманітних проєктів 1250 — культурно-побутових світлотехніки, майже 100 типорозмірів економічних побутових побутових апаратів — основні деталі люмінесцентних ламп. Треба сказати, що і загальні витрати збільшилися саме виробничою на неідеальності за використання електроенергії зважки. За рахунок цього уже нинішнього року в народному господарстві нашої країни буде заощаджено майже стільки електроенергії, скільки її виробляє протягом року один блок потужної електростанції.

Ватрі глобальні проблеми державного масштабу на «Ватрі» завжди намагалися (і намагалися) діяти про принцип загальної збалансованості. У розпорядженні світлотехніки сучасний медичний центр, який уже протягом семи років управляє найбільшим шаром фірми — здоров'я й працездатності — за допомогою комп'ютерних систем. Є тут і найвсучасніші медичні обладнання, спроектовані малим підприємством «Ватра-Екомеда», до послуг ватріці — просторі спортивні залі та плавальні басейни.

Без перебільшення, духовною світлотехнікою Тернопіль став сьогодні відомий наші культурі. З благословення керівництва фірми його творчий колектив нерідко є ініціатором неординарних заходів, із загальнодержавним резонансом. Тут, приміром, діє так званий «Світельний салон», гостям якого бачити політики вчасності Чорниль, поетеса Лілія Косачук, композитор Миронівський, співачка Софія Мельник. Тут у величній успішній пробишувальній конкурсній групі талантів «Тюм зор», перші відкриває в Тернополі національні фестивалі. Саме тут відбуваються престижні виставки, бенфесні й презентації. Найцікавіше в пам'яті — захист проєкту святого храму, за участю місцевих властей, духовенства різних конфесій. Згодом його споруджуватимуть на одному з нових проєктів Тернопіль із самовисхідним називом Злук.

За словами Романа Ярмучка, так культурно-духовний кріпіння «Ватри» було всьляко підтримувати й надалі. Адже це не просто зухом самодіяльність, добре проведене дозволяє. Це — передусім небезсортний дук народу, що згуртовує, зміцнює колектив світлотехніки, додає їм сил виступати в нелегких економічних умовах.

Ці спроби так, дощити побудувати на концерті, сказав, Галицького кам'яного оркестру під керівництвом відомого маестро і пензю Василя Феленкача, щоби переконати в тому. Тутеші, що послухав у виконавці цього колективу, який фінансується «Ватрою», вичуюли класику Баха, Моцарта, Барініського, Лисенка чи Бортнінського, той одразу відчув приємну теплість на серці і мимовільно зрозумів, чому варто цуркувати старої тернопільської світлотехніки і творити дідівську світла за поетичною назвою «Ватра», тобто — багаті.

Богдан БОСОВАЦЬКИЙ.

На знімку: президент світлотехнічної компанії «Ватра» Роман Ярмучка.

Точка зору

Обхідні шляхи земельної реформи

УКАЗ Президента України від 10 листопада 1994 р. «Про необхідність заходів щодо прискорення земельної реформи в галузі сільськогосподарського виробництва» порушує питання про прийнятність власності на землю, а отже — про право чи неправо інтереси всіх верств населення України. Багато природи бачить це питання бода в бачили в контексті вже проголошених неспівпадіння (законодотві) та неадекватності прийнятної власності. Результатом неспівпадіння поняття «прийнятна власність» стала нова дискусія про прийнятність власності на землю як одного з найбільш важливих аспектів проблеми, нерозв'язаної в цілому.

Перш ніж обговорити те, наскільки діловим може стати Указ Президента, відзначимо, що Указ не торкається основ чинного земельного законодавства, а тільки визначає механізм, що в принципі може привести земельні закони в дію. Коли з'ясувати Указ із Земельним кодексом України, ухваленим 13 березня 1992 ро-

ку, то можна виявити відсутність у Указі нестичного маторію, астановленого Земельним кодексом на продаж земельних ділянок зваж власникам. Та насправді цей мораторій відсутній і в кодексі, бо згідно з його ст. 17 колективні власники можуть передати свою ділянку місцевій Раді народних депутатів, а Рада — іншо-

му власникові, тобто кодекс визначає Раду як «посередника» в актах купівлі-продажу земельних ділянок. Указ позбавляє Раду цієї неспівпадіння функції, а отже, принаймні, формально, ліквідує одне з джерел можливих зловживань з боку державної влади. Таким чином, Указ тільки ініціює безплатне передавання земельних ділянок у власність сільськогосподарським виробникам і визначає механізм розпорядження (у відомих межах) правом на земельну ділянку і самою ділянкою.

Щоб оцінити ефективність визначеного Указом механізму передавання земельних ділянок у власність працівникам аграрного сектора економіки, нагадаємо, що Законом України від 30 січня 1992 р. «Про

форми власності на землю» поряд з державною було введено колективну і приватну форми власності на землю. Законом було також встановлено, що державна, колективна і приватна форми власності на землю є рівноправні. «Формула рівноправ'я» не дає ніякого конкретного механізму створення і функціонування інституту приватної власності, але «уважлива» існування колективної власності.

Земельним кодексом також не було (і не могло бути) роз'яснено питання про приватну власність на землю. Кодексом було надано лише право громадянам України на одержання приватної власності земельної ділянки для деяких видів сільськогосподарської діяльності, зокрема для ведення фермерського господарства і будівництва житла. Ізоємним громадянам такого права надано не було. Земельним кодексом не було також передбачено викори-

стання земельних ділянок у промислових або торгових цілях, що суттєво обмежувало право власності громадян на землю приватної форми власності в аграрній економіці (без розвитку якого неможливі жодні реформи).

Поява Указу Президента України від 10 листопада 1994 р. є ще одним доказом неспівпадіння чинних механізмів передавання землі громадянам у приватну власність. Але самий Указ не виходить поза рамки рівноправ'я трьох форм власності і Земельного кодексу. Мало того, Указ дає «нове життя» колективній власності (колективом і радгоспом), бо Указ визначає шлях до приватної власності на землю через колектив. Навряд чи цей шлях є найкоротшим і найефективнішим. Тому можна припустити, що Указ виявиться не діловим за «формулу рівноправ'я» і Земельний кодекс не зможе становити фундамент Указу.

Сергій РОЖКОВ.

До уваги учасників лотереї «Голос України»-95!

Як ми вже повідомляли, відбувся розиграв лотереї нашої газети. У ньому взяло участь понад 100 тисяч перепідписників «ГУ». Нині публікуємо список щасливців і порядок одержання виграшу. Уважно прочитайте, за якими телефонами вам буде необхідно зв'язатися з представником редакції, щоб конкретно домовитися про порядок одержання вашого призду. Спільна для всіх умов — мати паспорт і передплатну квитанцію. Призи, позначені зірочками, можуть бути надіслані поштою. Шановні друзі, вітаємо вас в виграшній мить!

ЖИТОМІРСКА ОБЛАСТЬ

Приз № 1: пилосос автомобільний

1. Адамченко А. В., с. Стрижівка.
2. Балує Е. У., м. Житомир.
3. Березок М. Т., с. Іванівка.
4. Білошицький В. М., смт Чоповичі.
5. Горбик Л. Г., с. Подпутьє.
6. Давидюк А. М., м. Житомир.
7. Дивак П. П., с. Котлиничів.
8. Дмитренко М. І., с. Немирів.
9. Карпіна М. Ф., смт Володимир-Волинський.
10. Халавко Г. П., с. Дуброва.
11. Кривенко Е. Н., смт Вакуленчук.
12. Делет У. М., с. Черески.
13. Лопаток О. С., с. Сарногаць.
14. Пономаренко М. У., м. Радомисль.
15. Ринарчук Н. М., с. Стежківці.
16. Рубонс К. С., с. Семетієвка.
17. Русецький В. І., с. Дениші.
18. Санченко М. С., с. Студенівка.
19. Селерук М. М., м. Житомир.
20. Собченко Л. С., с. Чернобиля.

За призом № 1 звертатися: Житомир, тел. для довідок 37-42-21, Кауун Одисей Дем'янович, класкор по Житомирській обл.

Приз № 2: набір історичних книг *

21. Брейде М. Іє, с. Солюди.
22. Войтов І. П., с. Кайтисів.
23. Гетьман Н. М., с. Черво.
24. Дрошницька О. І., смт Смальчино.
25. Зарьська Н. В., с. Ліщинівка.
26. Ковальчук Т. О., с. Стопанич.
27. Кучук Л. І., м. Коростушів.
28. Козир П. В., с. Баранівка.
29. Скидан В. Й., м. Радомисль.
30. Шкляр В. М., м. Жмеринка.

Приз № 3: кинг В. Бєбїна *

31. Грибанов В. Г., м. Житомир.
32. Ковальчук В. С., с. Фасова.
33. Омеліченко В. С., с. Середи.
34. Омелючук Л. Ш., с. Чернівці.
35. Шлях І. О.,

ДНІПРОПЕТРОВСКА ОБЛАСТЬ

Приз № 4: мікрохвильова піч

1. Поліщук Р. А., м. Нікополь.
2. В'юн С. В., м. Дніпропетровськ.

Приз № 5: парасолька

3. Бабанський М. П., м. Дніпропетровськ.
4. Гринько І. І., с. Володимирівка.
5. Білий В. І., с. Мишурин Ріг.
6. Бурлака Т. С., м. Зеленодольськ.
7. Гутник Б. М., м. Нікополь.
8. Зозуля В. К., м. Павлоград.
9. Катков А. П., с. Воля.
10. Кутенко А. Г., с. Алексіївка.
11. Криченко Ю. С., м. Дніпропетровськ.
12. Кузнецов П. М., м. Нікополь.
13. Лапішев П. Г., м. Орджонікідзе.
14. Мухін О. М., м. Дніпропетровськ.
15. Марук П. Л., м. Крипий Ріг.
16. Макогонченко С. М., с. Виштаросівка.
17. Мартиненко О. Я., с. Цікова.
18. Меньшиков Л. І., м. Тернівка.
19. Марченко Ю. А., с. Новополюдоріє.
20. Метельський В. А., м. Маринівка.
21. Носенко М. Ф., м. Павлоград.
22. Ольферт О. І., м. Крипий Ріг.
23. Ошко В. П., м. Дніпропетровськ.
24. Плахотник М. С., м. Дніпропетровськ.
25. Поповало В. Ф., смт Софіївка.
26. Похил М. К., с. Мишурин Ріг.
27. Ночак М. П., с. Літка.
28. Соміна Б. Х., м. Павлоград.
29. Синегін Г. І., Синельниково-І.
30. Слісаренко В. Н., с. Салат Ф. Д., м. Нікополь.
31. Сарай І. М., Новомиколаївка.
32. Ткаченко В. І., с. Миколаївка.
33. Тимошенко С. О., м. Павлоград.
34. Тюрков І. Х., м. Дніпропетровськ.
35. Фролов А. В., м. Тернівка.

Приз № 6: набір історичних книг *

36. Хисенко М. М., м. Тернівка.
37. Чухно В. С., с. Олександрівка.
38. Шевченко А. К., м. Володимирівка.
39. Шеремета А. В., м. Володимирівка.
40. Шибіка Т. І., смт Магдалинівка.
41. Шкурпат І. Є., с. Миколаївка.

Приз № 7: набір історичних книг *

42. Шкурпат І. Є., с. Миколаївка.

Приз № 8: набір історичних книг *

43. Шкурпат І. Є., с. Миколаївка.

За призами № 4—5 звертатися: Дніпропетровськ, тел. для довідок 68-10-89, Нециричєв Микола Миколайович, класкор по Дніпропетровській обл.

ЗАКАРПАТСКА ОБЛАСТЬ

Приз № 6: набір історичних книг *

1. Литвин І. Ф., с. Гересинівка.

Приз № 7: набір історичних книг *

2. Халита В. Ю., с. Кологоя.
3. Некрасов Д. В., м. Берегове.
4. Донгаль В. Т., м. Вишгород.
5. Шинкарук О. Г., с. Топошка.

Приз № 8: пухова хустка

6. Андрійко Р. І., м. Мухачеве.

Приз № 9: мікрохвильова піч

7. Тузайла Я. М., смт Засів.

Приз № 6—9 звертатися: Ужгород, тел. для довідок 2-45-93, Горват Микола Степанович, класкор по Закарпатській обл.

ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСТЬ

Приз № 10: набір історичних книг *

1. Дехтяр Т. І., м. Запоріжжя.
2. Лисенко С. В., м. Запоріжжя.
3. Пересильський П. В., пгт. Новоолександрівська.
4. Петин О. М., м. Запоріжжя.
5. Прудко І. М., м. Медіополь.
6. Руденко О. О., м. Токмак.
7. Собчичин І. М., с. Роздоль.
8. Трусєв М. С., м. Медіополь.
9. Шапко В. Л., м. Бердянськ.
10. Голубатий І. П., м. Бердянськ.

Приз № 11: набір історичних книг *

1. Гагач В. П., м. Богуслав.
2. Драч Т. Г., м. Узин.
3. Дуценко В. О., м. Фастів.
4. Досанова Р. І., м. Київ.
5. Кулиш Ф. П., м. Київ.
6. Кривоноз Н. О., с. Шевченкове.

КИЇВСКА ОБЛАСТЬ

Приз № 11: набір історичних книг *

1. Гагач В. П., м. Богуслав.

7. Петленко М. Ф., м. Кагарлик.
8. Тарасюк А. М., м. Біла Церква.

Приз № 12: набір історичних книг *

9. Атаманчук В. А., с. Миргород.
10. Булашкінський П. Н., с. Гурівщина.
11. Верхоуський Д. В., с. Андріївка.
12. Андрущенко Г. М., м. Київ.
13. Карабач В. І., м. Київ.
14. Каракула Н. А., м. Київ.
15. Костан Е. Ф., с. Стари Потриві.
16. Ладченко Г. С., м. Київ.
17. Любка І. І., м. Буча.
18. Некушкін П. М., м. Тараща.
19. Обрихово Н. П., м. Тараща.
20. Рибчук В. С., м. Тараща.
21. Прускова Л. М., м. Тараща.
22. Селерук М. З., с. Бране Поле.
23. Сидоренко І. М., м. Біла Церква.
24. Тараненко Ф. Т., с. Дмитрівка.
25. Паренко А. А., с. Острі.
26. Шкурченко М. Ф., с. Великі Гуляки.
27. Шматко Л. В., с. Великі Гуляки.
28. Шульга О. М., м. Кагарлик.

Приз № 13: набір історичних книг *

1. Бергера Р. В., м. Олександрівка.
2. Владко Н. М., м. Кіровоград.
3. Годованський М. Д., м. Кіровоград.
4. Давиденко А. А., м. Кіровоград.
5. Зейдальський І. П., смт. Негроно.
6. Куденко Г. І., м. Кіровоград.
7. Максимов І. В., м. Кіровоград.
8. Ситник О. І., м. Світловодськ.
9. Усик О. О., смт. Олександрівка.
10. Шульга М. А., с. Червова Кам'янка.

ВОЛИНСКА ОБЛАСТЬ

Приз № 14: набір меблів з лозни

1. Хуцькович Н. І., с. Мала Глузця.

Приз № 15: консервована продукція на 6 млн ирб.

2. Цюк Т. Т., с. Мокре.
3. Лукашук В. Л., с. Вороньків.
4. Демчук М. М., с. Верба.

Приз № 16: газова плита «Брест»

5. Усика К. К., с. Угрюнів.

Приз № 17: 75 л бензину

6. Сіжук І. П.,

- смт Шавки.
7. Симонів І. П., с. Рокитинськ.

Приз № 18: путівка в «Світязь»

8. Никол М. П., с. Новокотів.
9. Сухий Я. Д., с. Гуща.

Приз № 19: чоловіча сорочка

10. Гембик В. В., с. Воєводе.
11. Носічук В. І., с. Світязь (Омельяні).
12. Кулай Н. О., с. Семіричів.
13. Хобот С. М., с. Гриньки.
14. Фірко В. М., с. Руда.

Приз № 20: 50 кг цигур

15. Остапко Л. С., с. Лаврів.
16. Сахарук С. М., смт Шавки.

Приз № 21: 50 кг борошна

17. Мостика І. М., м. Ковель.
18. Денисюк Н. С., с. Тесля.

За призами № 14—21 звертатися: Луцьк, тел. для довідок 4-44-02, Берекета Богдан Васильович, класкор по Волинській обл.

ТЕРНОПІЛЬСКА ОБЛАСТЬ

Приз № 22: чоловіча сорочка *

1. Костюков А. М., с. Давидів.
2. Лазарюк В. М., м. Кременець.
3. Пилип Т. І., с. Мильно.
4. Чухей В. С., с. Залісся.
5. Хворостецкий І. М., м. Почаїв.

Приз № 23: набір історичних книг *

6. Бліщук В. П., смт. Мелинич-Подільська.
7. Гречук А. В., с. Токмак.
8. Лудя М. І., с. Настасів.
9. Кушнір М. Ф., с. Бурдківці.
10. Розовський В. Р., м. Залісся.
11. Розубов О. М., м. Тернопіль.
12. Писев І. С., с. Садки.
13. Чалонда Ф. Н., м. Тернопіль.
14. Фурсик М. І., м. Кременець.
15. Хуцькович М. П., м. Залісся.

Приз № 24: кинг В. Бєбїна *

16. Бабій Р. Б., с. Вися.
17. Воробйов Г. Г., м. Підволочиськ.
18. Кучмак Б. І., с. Клебанівка.
19. Намака В. В., м. Тернопіль.
20. Павлюк М. П., м. Тернопіль.
21. Повин О. С., с. Липівці.
22. Скорик І. С., с. Королівка.
23. Щербак С. І., с. Лядське.
24. Цимбалюк П. І.

- с. Золотий Потік.
25. Шульга Л. Я., с. Коханівка.

ЛВІВСКА ОБЛАСТЬ

Приз № 25: модельне жіноче пальто

1. Клебан Л. М., м. Львів.

Приз № 26: підлітковий велосипед «Ватра»

2. Бородин Н. В., с. Медисів.

Приз № 27: година сну

3. Кравченко С. А., м. Харо.
4. Греско Д. І., м. Львів.
5. Ляшко Т. І., с. Великий Львів.
6. Плячак Д. С., с. Східниця.
7. Плотичка М. П., с. Доричин.

За призами № 25—27 звертатися: Львів, тел. для довідок 35-51-20, Телеснік Оксана Генівна, класкор по Львівській обл.

МИКОЛАЇВСКА, ОДЕСЬКА ОБЛАСТІ

Приз № 28: електронна м'ясорубка

1. Пасичник Г. П., смт. Братське.

Приз № 29: молочний сепаратор

2. Бузанський Л. Л., с. Рибаківка.
3. Клименко М. Г., с. Шабля.

Приз № 30: мінер

4. Бабука Я. С., с. Одеса.
5. Максименко Є. С., м. Явлівка.
6. Никол І. О., с. Новоолександрівка.

Приз № 31: легіонний прицеп «Одисей»

7. Гитаров А. В., с. Володимирівка.
8. Савко Т. І., м. Одеса.

Приз № 28—31 звертатися: Одеса, тел. для довідок 22-47-69, Воронцов Георгій Федорович, класкор по Одеській Миколаївській обл.

ПОЛТАВСКА ОБЛАСТЬ

Приз № 32: 1 млн ирб *

1. Антощенко Г. А., с. Лука.
2. Балора В. І., м. Полтава.
3. Березина А. Ю., с. Велика Селецька.
4. Бойко І. Я., с. Теплівка.
5. Кашай В. І., с. Оболонь.
6. Кричак О. С., м. Пирятин.
7. Малованний М. Д., с. Шенгир.
8. Силик Ю. В., м. Полтава.
9. Тіляк Г. С., с. Брусівка.
10. Тіляк Г. С., с. Тіляк.

До уваги учасників лотереї «Голос України»-95!

Пріз № 33: чобитки знімові

1. Голобородько В. Д., с. Гребінка.
 2. Гребіченко М. С., м. Миргород.
 3. Карац Г. І., с. Куйбишев.
 4. Мартиненко В. І., м. Миргород.
 5. Погодський І. О., м. Гребінка.
 6. Хольова В. І., м. Хорол.
 7. Чередиш М. Я., с. Максимівка.
- За призом № 33 звертатися: Полтава, тел. для довідок 7-46-09, Гринь Григорій Федосійович, власкор по Полтавській обл.

РІВЕНСЬКА ОБЛАСТЬ

комплект копісної гуми до «Москвича»

1. Мінута М. С., с. Городище.

Пріз № 35: стіл під телевизор

2. Савчук О. Л., с. Савчуки.

Пріз № 36: сервіз чайний

3. Обливанцов С. П., м. Дубно.

Пріз № 37: сервіз столовий

4. Мурза О. О., с. Пляска.

Пріз № 38: мішок цукру

5. Кокало І. Т., с. Ульбарі.
6. Чумак Л. С., снт. Заріччя.

За призами № 34-38 звертатися: Рівне, тел. для довідок 2-21-30, Мельничук Сергій Кирилович, власкор по Рівненській обл.

СУМСЬКА ОБЛАСТЬ

Пріз № 39: каністра мастила «Шелл»

1. Галицький В. Г., м. Охтирка.
2. Курчишко Л. С., п/о Мадяна.

Пріз № 40: набір лікеро-горілчанних виrobів

3. Бзюк О. Т., м. Охтирка.
4. Володько А. П., снт. Ямпіль.
5. Лисенко В. Ю., с. Грузьке.
6. Качур Д. Т.,

с. Асканія-Нова.

Претензії кредиторів і заявлення санаторів приймаються в течение місяця со дня опублікування объявления.

Арбитражний суд Дніпропетровської області (320004, г. Дніпропетровськ, пр. Кірова, 1) возбудив делo № Д61-46 от 4.05.1994г. о признании банкротом страховой компании «Аякс» (г. Дніпропетровськ, пр. Кірова, 111, р/с 467231 в Правобережном отделении республиканского акционерно-коммерческого Агглюмерационного банка «Україна»).

Претензії кредиторів і заявлення санаторів приймаються в течение місяця со дня опублікування объявления.

Арбитражний суд Дніпропетровської області (320004, г. Дніпропетровськ, пр. Кірова, 1) возбудив делo № Д61-46 от 4.05.1994г. о признании банкротом общества с ограниченной ответственностью «Норд-Инвест» (г. Дніпропетровськ, ул. Пушкова, 4, р/с 467596 в Дніпропетровском филиале акционерно-коммерческого «Доброслава»).

Претензії кредиторів і заявлення санаторів приймаються в течение місяця со дня опублікування объявления.

Арбитражний суд Дніпропетровської області (320004, г. Дніпропетровськ, пр. Кірова, 1) возбудив делo № Д61-46 от 4.05.1994г. о признании банкротом общества с ограниченной ответственностью «Норд-Инвест» (г. Дніпропетровськ, ул. Пушкова, 4, р/с 467596 в Дніпропетровском филиале акционерно-коммерческого «Доброслава»).

Претензії кредиторів і заявлення санаторів приймаються в течение місяця со дня опублікування объявления.

Арбитражний суд Дніпропетровської області (320004, г. Дніпропетровськ, пр. Кірова, 1) возбудив делo № Д61-46 от 4.05.1994г. о признании банкротом общества с ограниченной ответственностью «Норд-Инвест» (г. Дніпропетровськ, ул. Пушкова, 4, р/с 467596 в Дніпропетровском филиале акционерно-коммерческого «Доброслава»).

Претензії кредиторів і заявлення санаторів приймаються в течение місяця со дня опублікування объявления.

Арбитражний суд Дніпропетровської області (320004, г. Дніпропетровськ, пр. Кірова, 1) возбудив делo № Д61-46 от 4.05.1994г. о признании банкротом общества с ограниченной ответственностью «Норд-Инвест» (г. Дніпропетровськ, ул. Пушкова, 4, р/с 467596 в Дніпропетровском филиале акционерно-коммерческого «Доброслава»).

Претензії кредиторів і заявлення санаторів приймаються в течение місяця со дня опублікування объявления.

- м. Ромни.
7. Турчиш І. М., с. Гірки.

Пріз № 41: дитячий велосипед

8. Ніколаєв В. І., с. Грузьке.

За призами № 39-41 звертатися: Суми, тел. для довідок 25-13-61, Макосяченко Віталій Павлович, власкор по Сумській області.

ХАРКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Пріз № 42: велосипед

1. Проскурнін Ф. І., снт. Сахношівка.

Пріз № 43: котел опалювальний

2. Худяков І. О., м. Харків.

Пріз № 44: комплект історичних книг *

3. Афанасьєв О. П., м. Харків.
4. Глушченко М. Л., с. Кішарівка.
5. Даниленко М. Т., м. Лозова.
6. Лопкарєва Г. В., с. Кешівка.
7. Максимовський М. І., с. Кішарівка.
8. Мельник Ю. І., м. Харків.
9. Павленко Ф. С., м. Куп'янськ.
10. Приходько І. С., м. Барєвське.
11. Савицький П. А., с. Дубові Гряди.
12. Чугунов В. Ф., м. Краснопіль.

Пріз № 45: книга В. Бєбика *

13. Бразинко Г. О., м. Харків.
14. Деревенко П. В., м. Ізюм.
15. Круглик М. Р., м. Лозова.
16. Ольшанський М. Ф., п/с Селівське.
17. Шенгута О. В., м. Дергачі.

За призами № 42-43 звертатися: Харків, тел. для довідок 47-41-53, Косий Микола Іванович, власкор по Харківській області.

ХЕРСОНСЬКА ОБЛАСТЬ

Пріз № 46: бубри

1. Вербицький В. К., с. Павлівка.
2. Гречаний С. О., с. Правдино.
3. Приземко І. А., с. Козарівка.
4. Коваленко Г. З., с. Асканія-Нова.

За призами № 44-46 звертатися: Харків, тел. для довідок 47-41-53, Косий Микола Іванович, власкор по Харківській області.

За призами № 44-46 звертатися: Харків, тел. для довідок 47-41-53, Косий Микола Іванович, власкор по Харківській області.

За призами № 44-46 звертатися: Харків, тел. для довідок 47-41-53, Косий Микола Іванович, власкор по Харківській області.

За призами № 44-46 звертатися: Харків, тел. для довідок 47-41-53, Косий Микола Іванович, власкор по Харківській області.

За призами № 44-46 звертатися: Харків, тел. для довідок 47-41-53, Косий Микола Іванович, власкор по Харківській області.

За призами № 44-46 звертатися: Харків, тел. для довідок 47-41-53, Косий Микола Іванович, власкор по Харківській області.

За призами № 44-46 звертатися: Харків, тел. для довідок 47-41-53, Косий Микола Іванович, власкор по Харківській області.

За призами № 44-46 звертатися: Харків, тел. для довідок 47-41-53, Косий Микола Іванович, власкор по Харківській області.

За призами № 44-46 звертатися: Харків, тел. для довідок 47-41-53, Косий Микола Іванович, власкор по Харківській області.

За призами № 44-46 звертатися: Харків, тел. для довідок 47-41-53, Косий Микола Іванович, власкор по Харківській області.

За призами № 44-46 звертатися: Харків, тел. для довідок 47-41-53, Косий Микола Іванович, власкор по Харківській області.

За призами № 44-46 звертатися: Харків, тел. для довідок 47-41-53, Косий Микола Іванович, власкор по Харківській області.

За призами № 44-46 звертатися: Харків, тел. для довідок 47-41-53, Косий Микола Іванович, власкор по Харківській області.

За призами № 44-46 звертатися: Харків, тел. для довідок 47-41-53, Косий Микола Іванович, власкор по Харківській області.

За призами № 44-46 звертатися: Харків, тел. для довідок 47-41-53, Косий Микола Іванович, власкор по Харківській області.

За призами № 44-46 звертатися: Харків, тел. для довідок 47-41-53, Косий Микола Іванович, власкор по Харківській області.

За призами № 44-46 звертатися: Харків, тел. для довідок 47-41-53, Косий Микола Іванович, власкор по Харківській області.

За призами № 44-46 звертатися: Харків, тел. для довідок 47-41-53, Косий Микола Іванович, власкор по Харківській області.

За призами № 44-46 звертатися: Харків, тел. для довідок 47-41-53, Косий Микола Іванович, власкор по Харківській області.

За призами № 44-46 звертатися: Харків, тел. для довідок 47-41-53, Косий Микола Іванович, власкор по Харківській області.

5. Лазарєв Т. Я., м. Берислав.
6. Дементєв В. М., снт. Казань.
7. Дитинченко В. Г., м. Херсон.
8. Маслова В. І., с. Лобинівка.
9. Нахичевані В. П., с. Лобинівка.
10. Олексюк І. К., м. Херсон.
11. Пішній В. І., с. Веселе.
12. Плехун Л. А., с. Першотравневе.
13. Селівченко В. С., п/о Ромно.
14. Сопільняк О. Е., с. Золота Балка.
15. Степанова Г. М., с. Пташівка.
16. Федорук М. Г., м. Щорпівськ.
17. Федоров О. Г., с. Ровне.
18. Шкідлер О. А., м. Геничеськ.
19. Шухов П. Ф., м. Херсон.
20. Турковець Н. М., м. Щорпівськ.

Пріз № 47: книга В. Бєбика *

21. Александрівська Г. В., снт. В.-Криниця.
22. Коваленко М. К., м. Херсон.
23. Малахов В. А., п/о Новий Мир.
24. Менюхінський Е. С., м. Нова Каховка.
25. Мороз А. Ф., м. Херсон.
26. Лазарєв Д. І., с. Долбова.
27. Сечен А. І., снт. Ізюм.
28. Соловух П. І., с. Коробки.
29. Шевченко В. Г., снт. Велика Олександрівка.
30. Шенел О. М., с. Новоселівське.

Пріз № 48: комплект історичних книг *

31. Баранов В. М., м. Геничеськ.
32. Борисенко В. О., м. Каховка.
33. Довгий М. С., п/о Лобинівка.
34. Ковбас В. С., с. Асканія-Нова.
35. Курасова В. Ф., м. Каховка.
36. Лисиченко А. П., снт. Велика Олександрівка.
37. Пилигіна Н. О., м. Херсон.
38. Сердюк А. З., м. Херсон.
39. Стоян А. П., м. Херсон.
40. Татарчук В. І., м. Гола Пристань.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

За призами № 46-48 звертатися: Херсон, тел. для довідок 6-36-32, Калитченко Іван Федорович, власкор по Херсонській області.

ХМЄЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Пріз № 49: виграш 10 ман. крб.*

1. Вербовацький Я. С., с. Проскурівка.

Пріз № 50: виграш 5 ман. крб.*

2. Зауляло А. М., с. В. Каленці.

Пріз № 51: закордонна путівка

3. Юзвась В. С., м. Хмельницький.

Пріз № 52: комплект корпусних меблів «Проскурів»

4. Зайцева Г. О., м. Дунаївці.

Пріз № 53: дротово-цвяховий автомат

5. Савицький В. С., с. М.-Каленці.

Пріз № 54: електрошашличниця

6. Кіян В. М., м. Шепетівка.
7. Корольчук О. І., Кірилівка.
8. Лисенко А. А., с. Долишівка.
9. Ситницький А. С., с. Трилеський.
10. Шенюк О. Л., м. Шепетівка.

Пріз № 55: телевизор «Електроніка-409»

11. Рей М. С., с. Пасадунці.

Пріз № 56: магнітола «Тернава»

12. Шенюк М. Ф., м. Володимир.

Пріз № 57: молокозасаторатор

13. Гуменюк П. Ф., с. Зелений Кутівці.
14. Капка П. П., с. Субіч, п/с Калитківці.
15. Остафійчук М. П., с. Шпичів.
16. Чорний В. В., с. Зелений Кутівці.
17. Шулук Д. І., с. Шурівці.

За призами № 51-57 звертатися: Хмельницький, тел. для довідок 6-76-31, Васильченко Михайло Федорович, власкор по Хмельницькій області.

За призами № 51-57 звертатися: Хмельницький, тел. для довідок 6-76-31, Васильченко Михайло Федорович, власкор по Хмельницькій області.

За призами № 51-57 звертатися: Хмельницький, тел. для довідок 6-76-31, Васильченко Михайло Федорович, власкор по Хмельницькій області.

За призами № 51-57 звертатися: Хмельницький, тел. для довідок 6-76-31, Васильченко Михайло Федорович, власкор по Хмельницькій області.

За призами № 51-57 звертатися: Хмельницький, тел. для довідок 6-76-31, Васильченко Михайло Федорович, власкор по Хмельницькій області.

За призами № 51-57 звертатися: Хмельницький, тел. для довідок 6-76-31, Васильченко Михайло Федорович, власкор по Хмельницькій області.

За призами № 51-57 звертатися: Хмельницький, тел. для довідок 6-76-31, Васильченко Михайло Федорович, власкор по Хмельницькій області.

За призами № 51-57 звертатися: Хмельницький, тел. для довідок 6-76-31, Васильченко Михайло Федорович, власкор по Хмельницькій області.

За призами № 51-57 звертатися: Хмельницький, тел. для довідок 6-76-31, Васильченко Михайло Федорович, власкор по Хмельницькій області.

За призами № 51-57 звертатися: Хмельницький, тел. для довідок 6-76-31, Васильченко Михайло Федорович, власкор по Хмельницькій області.

За призами № 51-57 звертатися: Хмельницький, тел. для довідок 6-76-31, Васильченко Михайло Федорович, власкор по Хмельницькій області.

Фундамент закладено. Проте цього не досить

РІШУЧІСТЬ Президента України завершити процес «малої» приватизації вже минувшого року, корпоративізації і розгортання приватизації крупних та середніх підприємств, вилучив в об'єкт приватизації майнових сертифікатів і паралельно розбудови інфраструктури Фонду держмайна України — це те, чого цілком і фундамент споруджувати неможливо. Але фундамент же й досі хиткий. Бо будівництво регулюється обмежувальними положеннями постанови ВР України від 29 липня 1994 року: «Про єдине населення механізм приватизації в Україні і компетенції контролю за її проведенням». Во заходи ставити фундамент на міцний, чи то пап на державній землі, бо на міцний процес найліпше розуміється чиновник, а не громадянин з вулиці, який і є потенційним власником. Тим часом, як сейчас підозрюють і місця, приватизація йде і перемагає.

Статистика

МАЄМО ТЕ, ЩО МАЄМО

1994 року в Україні приватизовано 7967 об'єктів, з них — 6095 об'єктів групи А (так звані «малі» підприємства), в 1993 об'єктів груп Б, В, Г («середньої» та «великої» приватизації). Державна програма приватизації 1994 року виконана на 28,4 відсотка, в тому числі з об'єктів групи А — на 30,9 відсотка, груп Б, В й Г — на 22,6 відсотка. На думку фахівців Фонду держмайна, переорієнтований процес приватизації. Основним засобом приватизації торік був викуп держмайна, згідно з орєнду (36,3 відсотка усіх приватизованих об'єктів) А викуп державного майна (39,7 відсотка).

Проекти

Лід зрушив?

Виконком Київради затвердив перелік об'єктів комунальної власності, які будуть першочергово приватизовані 1995 року.

Нині у комунальній власності Києва перебуває 543 об'єкти, які підлягають приватизації. У переліку, розглянутому виконкомом, — 470 об'єктів (86 відсотків). До безрезви Київрада має затвердити проект приватизації держмайна на 1995 рік.

Акціонування

На конкурсній основі

Цього тижня Фонд держмайна, мабуть, ухвалить рішення провести міжнародний тендер, на якому буде запропоновано 40 відсотків акцій компанії «Дніпрообутхім».

Компанія — одна з кращих в галузі товарно-пошутової хімії й спеціалізується на виробництві міночних засобів й пластмасових форм для поліетиленових флаконів.

Після проведення тендеру отримав консорціум CLINVEST TACIS.

Колеса можуть бути і не державними

Як повідомляють кореспонденти інформагентства «Поділ-Принда», у Донецькому обласному управлінні з координації базових галузей промисловості і транспорту, протингом найбільших міст цієї регіоні буде приватизовано всі області автотранспортні підприємства у рамках єдиної акціонерної компанії. На сьогодні угоду на приватизацію не дали лише два з 72 транспортних підприємств. У створенні нової недержавної інфраструктури буде використано досвід російських, казахських і молдавських територіально-виробничих об'єднань транспорту, які вже стали акціонерними компаніями.

У законодавчих «путах»

КІРОВОГРАДИНКА одна з п'яти областей нашої держави, де здійснюється експеримент по дисперсному приватизації та спрощеному механізму. Про це розповідає нашого кореспондента з першим заступником голови районного управління Людмилою ДІДЕНКО.

— Минувло більш як два роки від початку приватизації. З'явилися різні її модифікації — «мала», «середня», «велика». Чому не вдалося досягти за той період?

Щодо термінології. Такого поняття, як «середня» просто не існує. «Мала» приватизація охоплює об'єкти груп А, Б, а велика частина основних засобів яких не перевищує 700 мільйонів карбованців. Її учасниками стають трудові колективи і юридичні особи. А групи Б, В, Г — це вже об'єкти «великої» приватизації, вартість яких перевищує названу суму. І з'являється участь покликана вже населення нашої держави. За два роки в області приватизовано 218 підприємств комунальної загальнодержавної власності.

Цю заважає!

З яких 148 способом «малої» і 65 — «великої» приватизації. І хоча списки об'єктів постійно змінюються, ми в них занесли вже 1448 підприємств, які підлягають приватизації.

— Як же проблеми заважають успішно здійснювати намічені?

— Хоча б ті ж списки підприємств, про які йдеться. Їх важко скласти, поки не буде списків тих підприємств, які не підлягають приватизації. Потім відсутність цілого ряду законодавчих актів. Хоча б Закону про міснену автотранспорту, який не прийнято, то ж і за що відповісти. А так місцеві керівники Рад намагаються поборювати приватизації, бо думають, що передача в приватну власність, наприклад, магазину з сільської місцевості, призведе до того, що вони змінять свій профіль і соціальні залишаться без кілля, молока чи ковбаси. Проте, все можна передбачити, коли провести конкурс, укласти відповідні договори і закласти обумовити який профіль на кілля року.

СКІЛЬКИ Ж КОШТУЄ СЕРТИФІКАТ?

Запитання — відповідь

ЗВІСТКА про збільшення у 50 разів ціни на нашого сертифіката обернулася численними конфліктними ситуаціями, які неперозумні.

Вільність населення не зрозуміла, що індексація основних фондів, а нею й переопиця вартості майнових сертифікатів, вилучається постановою Кабінету міністрів, відбуваються тільки під час оплати за об'єкт, який приватизується. Тож, номінальна вартість сертифіката (за повідомленням працівників Фонду держмайна) до травня залишиться попередньою — 1 млі 50 тис купоннокарбованців. За такою ціною його найбільшій часом видаватимуть відділення Опдабунку, прийматимуть фінансові посередники. З цієї ж вартості статутуватимуть і державне мито.

Коли на всіх підприємствах, що підлягають приватизації, буде проведено основні фонди та зроблено повні баланси, то після затвердження їх Фондом держмайна розпочнеться продаж акцій за новими цінами: з мінімальною вартістю сертифіката 50 млі купоннокарбованців.

Чим до травня, поки подорожає ціна, документ, працівники Фонду державного майна не вранять, адже інфляція не стоїть на місці. Фактично ми ж митом і отримувемо сертифікат вартістю 1 млі 50 тис купоннокарбованців, зате вкладаємо його як 50 тис. Саме в момент переказу коштів нам сертифікат і проідекується.

До річ
На початок цього року приватизаційними, майновими сертифікатами ескористали 8,3 мільйона чоловіків — 16 відсотків від загальної кількості населення країни.

Приватизація житла

Одержати квартиру легше, ніж її утримувати

За даними Державного комітету житлово-комунального господарства України, на сьогодні приватизовано лише 1,6 мільйона квартир (будинків). Це приблизно 26 від загальної кількості житлової площі, призначеної для приватизації. Нагадаємо: на момент прийняття Закону «Про приватизацію державного житлового фонду» (1992 рік) загальної фонд України складалася з 7,9 млі. квартир, з яких 218 відповідало за викуп громадянами України. До речі, згідно із законом, власником жила, розташованого на території країни, може стати лише громадянин України.

Приватизаційні процеси, на думку спеціалістів, гальмуються здебільшого тому, що немає правової бази, która захищає б права приватного власника. По-друге, через невідзначеність з плато за комунальні послуги, у тому числі приватизації квартири. По-третє, не визначеність в Законі про оплату праці і податком на приватну власність, це питання залишається відкритим.

І хоча в процесі малої приватизації майже 90 відсотка населення одержать житло безоплатно, утримувати його в подальшому зможуть не всі. Тому експерти Держкомунгоспу радять, щоб малообезпечені не спешили ставати господарями своїх квартир. На їхню думку, ця категорія повинна мати «муниципальні» дахи над головами, а долати його має держава.

Прийнятий подібна практика існує в усьому цивілізованому світі. Шопараді, з огляду на те, що за останні роки спорудження держдержати скорочено утричі, не зрозуміло, як і коли 25 мільйона українських сімей (саме так кількість «серветових» налічує представителі на безплатній «куток»), матимуть власний «дах». Одне можна сказати напевно — до 2000-го року, як об'явив екс-президент Союзу, цього не станеться.

Ольга ВАУЛІНА.

Ми наш, ми новий дім збудуємо

Більше 80 тисяч жителів Дніпропетровська, котрі перебувають у черзі на отримання безкоштовного житла, можуть скористатися з пропозиції міснянкокомуні, ДБК-1 та обласного управління Опдабунку і фінансової компанії «Елф».

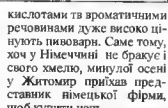
Зміст пропозиції такий. Під житлову площу, яку можуть дозволити списати ціл, випускають житлові вексели з розрахунку 0,1 кімнати — 15 доларів США. Будь-яка юридична чи фізична особа, яка збирала вексели на 30 відсоток загальної площі квартири (допоку, трік — не чотириохідний) стала інвестором, укладає з міснотом (ДБК-1) договір про купівлю-продаж квартири. А на суму, що лишилася (70 відсотків), «Елф» оформляє вкладені інвестор кредит в Опдабунку терміном від 3 місяців до 10 років під 15 відсотків річних. Через рік інвестор отримує квартиру. Перший етап програми — ліквідація «кутоків» площею понад 13420 квадратних метрів, під які випущено векселів.

В номер!

- *Кировоград*

Іспанські стимулятори для наших буряків

Та все більше наше хмелярство потерпає від економічних негвовдлів

У дванадцяті п'ятиріччі середній погоскарний збір шишок перевищував 10 центнерів. А валовий — досягав п'ястятися тонн. Позаторіччя з гектара зібрано 6,5 центнера шишок, на центнер менше, ніж у попередньому. Валовий збір з 4,5 тисячі унів до 3,4 тисячі тонн.

А торік збирали ще менше — близько 1,3 тисячі тонн.

Правда, фахівці виробничо-технічного центру «Укрміз», у яких тісні зв'язки із законом, запевняють: падіння світового виробництва хмелю становило 30 відсотків. Бо від погоди залежить дуже багато. А літо вийшло надзвичайно сухе. Однак, буваючи у господарств області, доводилося бачити, що хмільники у них

В лабораторії цей контраст помітний особливо. Жінки, які тут працюють, найбільше хвалять продукцію господарства з Великої Рачі Разомисильського району.

Гарний хміль також у радгоспах «Андріяшівський», «Райгородок» Бердичівського району, «Полісся» Червоноармійського, ряді господарств Черняхівського району. А за межами Житомирщини — у «Жовтні» Вінницької області, кількох господарствах Львівщини. Особливо хочеться відзначити «Північне» Хмельницької області, де на круг арирошено 14 центнерів шишок. Отже, не все можна списати на погоду?

Заковика у тому, що хміль — не ячмінь, айсокий урожай за один рік не забезпечить. Ця багаторічна рослина добре родить тільки певний час, потім плантації треба оновлювати. Щоб аймоного нехтували, в тому старі насадження нині займають уже майже третину площ. Про айсокий урожай годі вже й говорити!

З'явилася і нова проблема. Як відомо, трудомісткість процесів на виробництві хмелю в 13 разів ви-

ца, ніж вирощування цукрових буряків. Цукор стає «консервованою валютою», значно легше реалізувати його і на внутрішньому ринку. От і почали перетворювати хмелярів на буряководів там, де солодких коренів більше не вирощува-

А тому площа насаджень хмелю на Житомирщині за три роки скоротилася з 4898 гектарів до 3947. Така сама тенденція а інших областях. І трест «Укрспецмільбуд» сидить без денаредку.

— Торік натягнули дріт на невеликій площі — ото й усе, — повідомля керуючий трестом Леа Беляєв. — А в кращі роки будували до 200 гектарів шпалер за рік. Нині, щоб якісь підтягнути хмелярство,

траса зводиться хоча б 100 — 150 гектарів. Тв він замовлень, ані фінансування. Можуть сказати, що українського хмелю ще вистає для власних пивзаводів, та й не експорт шось можна відправити. Але ж вистає тільки для акрай мізерного рінця виробництва. Тут є над чим думати і херіаїкам господарств, і тим, хто вершить економічну політику. Не прогадати б...

Олексій КАВУН.
Київська область

- топливозаправщики, бортовые а/м на базе КраЗа, «Урала», ГАЗ-66, ЗИЛа, МАЗа;

Продукт	Старт. ц. в евро, (млн.евро)	Старт. проп. (млн.евро)	Цена продажи (млн. евро)	Кол-во продаж (тонн)
Пшеница 2 кл.	14,0	465	13,0	469
Пшеница 3 кл.	14,0	2474	12,0	2254
Ячмень пивоварный	13,5	11940	9,75	—
Ячмень фуражный	12,0	5648	8,5	34018
Гречка	34,0	205	26,0	—
Горох	17,5	892	13,5	412
Насиная соевая боб.	32,25	303	28,5	148
Оли соевая/шпика	88,0	80	82,75	50

Форвардні торги як такі не відбулися, оскільки були лише продавці, а на такі ціни не знайшлося покупців.

Борщ з... апельсинів?

ДЕСЯТЬ господарств та дві сільгоспорганізації Арбузиського району створили асоціацію з виробництва, переробки та реалізації продук-

Вона стала альтернативою державним та комерційним структурам і підприємствам. Члени асоціації, сподіваються, що відтепер вони самостійно не тільки визначатимуть технологічну політику на полях і фермах, а й розв'язуватимуть всі проблеми аж до матеріально-технічного забезпечення й зовнішньоекономічної діяльності. Гуртом використовуватимуть переробку базу — млини й пекарні, ковбасні й консервні цехи, оліїні й крупорушки та реалізовуватимуть продукцію. Асоціацію назвали об'єднанням: «Достаток».

Георгій ЧОРНОМОР

ринкового фонду цих ціннісних продуктів харчування надійшло відповідно на 36 і 49 відсотків менше, ніж у попередньому році. Зате на 77 відсотків зросли поставки цитрусових. Якщо так і далі піде (а ступінь готовності села до весняних польових робіт укр. низький — немає палів, немає тракторів, немає техніки, бо сільгоспспіризмства та фермери не ставлять собі за мету, то, схоже, господаріам доведеться освоювати нові ресурси імпорту українського борщу — з альємських цит. аїмоіями. Правда, й тут все може упертис в проблему коштів — тепер уже сімейний бюджетів.

Георгій ВОРОТНЮК.

Розмаїття нальних проблем

розглянуто на семінарі гола громадсько-культурна об'єднаня національних меншин – Закарпатської, Волинської, Івано-Франківської, Львівської, Рівненської, Тернопільської та Чернівецької областей, які представляли в Україні представництво національної влади. Наараа проходила виставка «Україна – це ми».

Ужгород, що накладо на неї певний специфічний відбиток. Так, голова так званої Української національної ради Закарпаття Кірю Баагет демонстрував замишлю залу, протестуючи таким чином проти окремих викидако минулого України в інтерпретації Алаер громадсько-культурного організації «Українська національна рада Закарпаття».

Як завжди у притаманній йому імпульсивності, інерії порушуа уже «традиційні» питання русинства в Закарпатті депутат обласної Ради, він же

Проте жодного з названих промоцій учисників семінару не підтримали. Переважна більшість з них була згодна з тезою аступників міністра у справах національностей, міграції і культи України Рауля Чілачакі, що найважливіше завдання громадянських національних об'єднань є забезпечення в молодій державі миру та злагоди. Серйозних протиставлень у нас на ції тези поки немає. Навпаки, це певні здобутки. Але гострота проблеми не зникається.

Тому й прагнули учасники семінару глибше прояснити її витoki, узагальнити набутки, щоб довести їх до відома відповідних владних структур. Таке завдання стоятиме й перед Всеукраїнським конгресом національностей, який відбудеться незабаром в Києві.

Микола ГОРВАТ

УЖГОРОД.

ЗА КАЛІЦТВО ТРЕБА ПЛАТИТИ

Роз'яснює
Міністерство праці України

Згідно з «Правилами відшкодування власником підприємства установи та організації або уповноваженим ним органом шкоду заподіяної працівникові ушкодженням здоров'я, пов'язаним з виконанням ним трудових обов'язків» (постанова Кабінету міністрів України від 23 червня 1993 р. № 472 із змінами та доповненнями), яких, затверджених постановою уряду від 18 липня 1994 р. № 49, потерпілому мусять відшкодувати збитки протягом періоду, визначеного в постанові.

ного у висновках МСЕК. Якщо потерпілому встановлено інвалідність і втрату професійної працездатності безстроково, то керівництво колгоспу не має підстав для відмови виплат за відшкодування збитків.

Крім того, іввалідові І групи (згідно з «Правилами відшкодування...» і висновками МСЕК) колгосп зобов'язаний щорічно надавати санаторно-курортну путівку необхідного профілю, а також усі інші компенсації, якщо вони передбачені довідкою МСЕК (протезування, обов'язкові виплати за догляд тощо).

Запитання — відповідь

ПРАЦЮВАВ у колгоспі. За калітства. Мене визнано ін- дом I групи за профзахва- ванням. Ще донедавна ко- нарухував мені реєср за в- ту професійної працизда- сті. З листопада минулого- ку економіст колгоспу ви- вила в нарахуванні реєс- мовляв, вийшла якась по- нова, яка позбавляє мене в- права.

М.БОРИСЕНКО
Дежурине
Дніпропетровської області

Ліпше раз побачити...

ТЕ, ЩО Українське військо потребує суттєвого скорочення, ні в кого не викликає сумнію. Бо «військо-родинний імперіалізм», який нас ще доводив алака на всіх ідеологічних пере-хрестях, поступово за «воро-го» став нашим головним партнером. А наш сусід, хоч і зі скрипом, але все ж таки погоджується визна-вати Україну як незалежну державу з військовим хордоном. Ось і цим на-ми Минобороны сполісти-ло, що протягом 1995 ро-ку армію буде скорочено на 60-65 тисяч військови-ків.

Куди поїдуть офіцери, якія роками знав тільки кар'єру і по-тім і сподівався дослужити пенсії? Тим паче тепер, коли на-віть спеціаліст не так-то просто знайти добре оплачувану робо-ту. Військовиком виріши до-зволити Мікродержаві «Ві-дродження». Наприкінці мину-лого року Фонд і Центр нани-мають з міжнародних зазівок (СЕР-І), який фінансується фран-цузьким урядом, підписали дого-вір про спільну організацію пе-ренавчання 780 військослужбо-вців, звільнених з армії у зв'язку зі скороченням Збройних Сил України.

— Це співпраця з французя-ми є складовою частиною уже здійснюваної в семи регіонах на-шої країни програми фонду «Ві-дродження». — «Соціальна адаптація військослужбовців», яку фінансує відомий американ-ський меценат Джордж Сорос, — каже виконавчий директор цієї ж програми Геннадій Аксо-нов.

Вчорашнім військовикам допомагають знайти своє місце у цивільному житті Міжнародний фонд «Відродження» та уряд Франції

— Плануюмо протягом 1994-1996 років адаптувати до цивільного життя понад 60 тисяч колишніх військових.

— З початку реалізації цієї програми вже минул рік... — А-а, розумію. І ми не счи-ли скасованих рухів. Завдяки на-шим зусиллям і фінансовій під-тримці вже пройшли перенавча-ння понад десять тисяч вчорашніх військових. Далі тисячі з них не-посамо привчаються до життя.

Спільна програма фонду «Ві-дродження» і СЕРІ розрахована на два роки, причому, більшу частину затрат уклади на себе французький уряд. Навіщо до-цільно це співпрацювати з фран-цузьким урядом? — Чи кожен військовик війсь-ко-во може поїхати опанову-вати підприємство у Париж? — Кожен, але за умови, що складені ним бізнес-план і про-ект продукту конкурентній від-був за участю експертів СЕРІ і програми «Соціальна адаптація військослужбовців». До речі, перша група вчорашніх військо-вих — 36 чоловік — уже виграє конкурс.

Пенія річ, що там, на Заході, не зникає викладати гроші на ві-тер. Отже перш, ніж допомогти людині, вони мають чітко знати, чим хоче займатися майбутній підприємець і який чинник їм насамперед потрібен. Отже, якщо у тебе цілком реальний біз-нес-план — скажімо, хочеш ви-робити килим чи консервувати ово-чі, ти оточений допомогою. До речі, наша спільна з французьким програмою ро-

зрахована на підприємстві саме мало-го бізнесу. І насамперед з'яв-ляючись з переробкою сільсько-господарської продукції.

— Який на практиці все це має вигляд?

— Сама методика реалізації програми є дотолор оригінальною і складається з трьох модулів. Починається вона з тритижне-вого навчання, під час якого ко-лишні офіцери реалізують свої проєкти. Потім стаціонарний у Франції на відоміших підприєм-ствах. А далі неадарма сказано: ліпше раз побачити, ніж сто разів почути. Нарешті — три-чотири-місячний супровід на під-приємстві створених офіцерами ма-лих підприємств. На базі бізнес-центрів у Києві та в Криму.

Таким чином, протягом піро-ку майбутній підприємець має змогу створити нове або розши-рити існуюче підприємство.

— Очевидно, що тільки по-чаток такого складного процесу, як адаптація вчорашніх військо-вників до цивільного життя? — Без сумніву, угода із СЕР-І, а також нові джерела фінан-сування дають змогу значно роз-ширити рамки реалізації нашої програми. Зокрема, створити но-ві підприємства, де будуть за-няті вчорашні військові та чле-ни їхніх сімей. Це стане доброю базою і для розгортання нових субпрограми — «Офіцерські під-приємства» і «Конієрські війсь-ковий містечок», реалізація яких з допомогою Джорджа Со-роса і Гергі Сайман розпочи-нає з цього року.

Розмову вів Роман БАТРИЧ.

Як офіцери переворот задумали здійснити

У ЧЕРНІГОВІ група офіцерів вирішила здійснити... переворот. Щоправда, не військовий, а... медичний. Підполковник, майор, лейтенанти, зокладали шматки, зби-лися у спільному задумі: калашодити в обласному центрі виробничі меблі, які б не поступалися якістю імпортовим.

Після того з них кілька скорочених кімнатчиків, орендованих у будівельній організації, не можуть похвалити-ся їх вишуканим офісом. Але їхні діла, аліж-абасом, ні, крім як скорочення, можна придба-ти у магазині «Прогрес», ні-чим не поступаючи італій-ським або німецьким, за які, до речі, треба залатати латки, щоб дорожче. І ціни не влізати-куть. А найбільш меткуваті покупки знаходять адресу офі-церського підприємства і та-ким чином заощаджують.

Колішній військовик Вале-рій Боско та Володимир Клейменов, заснувавши приват-не підприємство «В і К», зробили ставку на своїх ко-лишніх колег.

Усі ми наражалися на складну проблему — як скорі-ше закінчити в цивільному житті, — кажуть вони. — Психологічно все це неагек-тивно: комуналуван військовий підприємств, а сьогодні треба брати в руки рубанок, струга-ти дошки. Але це все ж така робота, а не пенсіонерське і-снування. І хто добре працює, може принести додому дод-датково до пенсії ще 3-4 мільй-ни карбованців.

Чому ми вирішили зай-тися за виробництвом сучасних меблів? — продовжує коли-шній старший лейтенант Во-лодимир Клейменов. — Бо це більш надійно, ніж займатися комерцією, перепродавати то-вар. Так, чимало офіцерів пі-шли в комерцію, але не всі на базарі, бо так найістотіше. Але ми вирішили піти іншим шля-хом. І, гадаю, не поминали.

Швидко переорієнтували-ся на складання меблів і на-шій території. І інженер-експерт-ний військової авіації, — ка-же він, — Завладає б, після армії в мене не було проблем. Проте настав час компотів, скла-дані електронної техніки, яка аліжко обійшла ту, з якою до-

велось раніше працювати. Пе-сиромовили кімнатчиків, орен-дованих у будівельній органі-зації, не можуть похвалити-ся їх вишуканим офісом. Але їхні діла, аліж-абасом, ні, крім як скорочення, можна придба-ти у магазині «Прогрес», ні-чим не поступаючи італій-ським або німецьким, за які, до речі, треба залатати латки, щоб дорожче. І ціни не влізати-куть. А найбільш меткуваті покупки знаходять адресу офі-церського підприємства і та-ким чином заощаджують.

Працюють у «В і К» й до-чери та сини вчорашніх офіце-рів. Навчилися до речі, ні, самотужки шити, складати, лакувати. Тепер у колективі більшість добре виконує май-же всі виробничі операції.

Засновники підприємства пильнують за кон'юнктурою ринку і намагаються пропону-вати покупцям красиві й зручні меблі, щоб здохати прихиль-ності. І, гадаю, не поминали.

...За деякими неофіційними даними в Чернігові мешкає 40 тисяч виставлених. Кілька дні-вній Обласний центр ще за не-давніх часів щороку за розна-рядкою видавав масу ордерів майорам, підполковникам, по-лковникам, генералам. Звичай-но, на соціальні справедливості за умов колишнього СРСР ста-ла важкою ношею для ниніш-нього бюджету Чернігова. Але військовиком-пенсіонером згідно з пенсійним законодав-ством України платять удвічі-тро-йчі більше, ніж працюючим вчителям, медикам. Останні проти цього не протестують. А от колишні офіцери-підполков-ники, авіатори, які домінують ні-ні у старих і новостворених партіях та громадських органі-заціях, часом емоційно калашо-дять на пенсії, вважаючи її зни-женим скрутним у перевороті, у «гвардій річ» тоно.

Але переворот можна здійс-нити і іншим способом. Як це зробили вчорашні військові, які створили підприємство «В і К».

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

Заскрекотять косарки у саду

МІРНИ сільськогосподарські заводи за-ймають місце поряд з військовою технікою на конв'єрсіях військового 49-го експер-иментального механічного заводу Міні-стерства оборони України.

За планами конв'єрсії це підприємство стало най-більш в країні виробником машин та інвентаря для сільськогосподарської галузі.

Заводники підприємства для реалізації першу партію сільськогосподарської техніки. Це досить складний апарат, призначений для обробки ґрунту в міжрядках та довозки до поля. Раніше для всіх країн РЕВ такі машини випускали у Болга-рії. Перед тим на підприємстві освоєно виробництво спеціальних сільськогосподарських машин. Вони не лише сполучають тричі в міжрядках, але і піднімають ґрунт, утворюючи мулду для ґрунту. На зомелінах сільськогосподарських підприємств напідручці також випуск секаторів, які за існування Со-юту виготовляло сільське підприємство на Україні.

45-й завод став одним з партнерів і в основній ви-пуску сільськогосподарської техніки та молочно-товарної. Він виготовляє закупаючи засоби, відомі під назвою «Ремі-ко-ва» сталі, які підтримують акційнемутовому товари-ству «Варшави», що стало головним в країні постав-ником устаткування для молочно-товарних ферм. До речі, за своїми параметрами бразильська фермська техніка відповідала кращим європейським зразкам.

Заводники беруть участь і в здійсненні обласних програм технічного забезпечення народного господар-ства, насамперед села. Тут виготовляються ком-плекти деталей, виконуються замовлення на окремі вузли, агрегати, нестандартне устаткування. Для фермерських господарств заводським конструктор-ами розроблено ефективний підйомник кормів, який уже поставлено на конв'єр.

Сергій ЗАХАР'ЯШ. (Харківщина).

Вінницька.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19.
вул. М. Грушевського, 5.
Заступник голови редакції
з 1 січня 1994 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редактори: О. БУЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДА (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4.

• ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23, т.факс — 224-72-54;
для редакцій — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
• Рубрики на поштових листівках.
• Листувати з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідчення про розповсюдження періодичного друкованого видання —

КП № 1 від 18.09.1990 р.

• За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодувач.
• Редакція не зобов'язана відповісти позитивно авторів публікацій.
• За точність викладення фактів відповідальність несе автор.

Газету виходить 5 разів на тиждень.
(Київський і поштовий)
Українсько-російське
мовлення.
Наша адреса:
Київ 252017.
Тираж 214741.

Комп'ютер друкують «Пресу України».
252047, Київ-47,
проспект Героїв, 50.
123-456789.
Зам. 6314036.